

T.C.
AHİEVİRAN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
EĞİTİM BİLİMLERİ ANABİLİM DALI
EĞİTİM PROGRAMLARI VE ÖĞRETİM BİLİM DALI

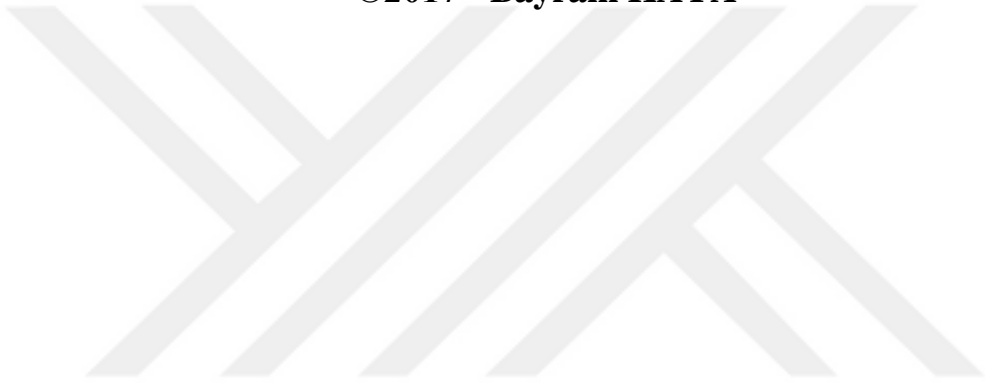
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN EĞİTİMDE TEKNOLOJİ
KULLANIMINA İLİŞKİN TUTUM DÜZEYİ İLE MESLEĞE
YÖNELİK TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN
İNCELENMESİ

Bayram KAYA

YÜKSEK LİSANS TEZİ

KIRŞEHİR – 2017

©2017 - Bayram KAYA

T.C.
AHI EVRAN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
EĞİTİM BİLİMLERİ ANABİLİM DALI
EĞİTİM PROGRAMLARI VE ÖĞRETİM BİLİM DALI

SINIF ÖĞRETMENLERİNİN EĞİTİMDE TEKNOLOJİ
KULLANIMINA İLİŞKİN TUTUM DÜZEYİ İLE MESLEĞE
YÖNELİK TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN
İNCELENMESİ

THE RELATIONSHIP BETWEEN ATTITUDE LEVELS
AND VOCATIONAL RELATIONSHIP ON THE USE OF
TECHNOLOGY IN EDUCATION IN CLASSROOM
TEACHERS

Hazırlayan

Bayram KAYA

YÜKSEK LİSANS TEZİ

DANIŞMAN

YRD.DOÇ. DR. SADIK YÜKSEL SIVACI

KIRŞEHİR -2017

KABUL VE ONAY

Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı Eğitim Programları ve Öğretim Bilim Dalı yüksek lisans öğrencisi, Bayram KAYA tarafından hazırlanan “*Sınıf Öğretmenlerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına İlişkin Tutum Düzeyi İle Mesleğe Yönelik Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*” adlı tez çalışması

26/05//2017 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından oybirliği/oyçokluğu ile **YÜKSEK LİSANS TEZİ** olarak kabul edilmiştir.

Danışman.....(İmza)
Yrd.Dr.Sadık Yüksel SIVACI

Başkan
Üye.....(İmza)
Prof.Dr.Mehmet TAŞDEMİR

Üye..........(İmza)
Yrd.Dr.Vedat AKTEPE

Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

26/05/2017

(İmza)

Doç.Dr.Hüseyin ŞİMŞEK

Enstitü Müdürü

BİLDİRİM

Hazırladığım tezin tamamen kendi çalışmam olduğunu ve her alıntıya kaynak gösterdiğimi taahhüt eder, tezimin kâğıt ve elektronik kopyalarının Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü arşivlerinde aşağıda belirttiğim koşullarda saklanmasına izin verdiğimi onaylarım:

- Tezimin tamamı her yerden erişime açılabilir.
- Tezim sadece Ahi Evran Üniversitesi yerleşkelerinden erişime açılabilir.
- Tezimin yıl süreyle erişime açılmasını istemiyorum. Bu sürenin sonunda uzatma için başvuruda bulunmadığım takdirde, tezimin/raporumun tamamı her yerden erişime açılabilir.

26/05//2017

Bayram KAYA

İmza

ÖZET

SINIF ÖĞRETMENLERİNİN EĞİTİMDE TEKNOLOJİ KULLANIMINA İLİŞKİN TUTUM DÜZEYİ İLE MESLEĞE YÖNELİK TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Yüksek Lisans Tezi

Hazırlayan: Bayram KAYA

Danışman: Yrd.Doç.Dr. Sadık Yüksel SIVACI

2017 – (xi+71)

Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü

Eğitim Programları ve Öğretim Bilim Dalı

Jüri

Prof.Dr.Mehmet TAŞDEMİR

Yrd.Dr.Sadık Yüksel SIVACI

Yrd.Dr.Vedat AKTEPE

Öğretmenlerin sınıf içi/dışı teknoloji kullanımlarındaki bilgi ve beceri düzeyleri teknoloji kullanma durumlarını olumlu yönde etkilemektedir. Özellikle değişen teknolojik süreçler eğitim öğretim süreçlerinde de etkisini hissettirmekle birlikte bazı değişimleri zorunlu kılmaktadır. Bu süreçte en önemli etkenlerden birisi bu teknoloji etkili biçimde kullanacak olan öğretmenlerdir. Bu araştırmanın amacı de sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları ile öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasındaki ilişkiyi çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Bu amaçla sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları ve mesleğe yönelik tutumları çeşitli değişkenler açısından betimlenmiştir. Öğretmenlerin teknoloji kullanımına yönelik tutumları ile mesleğe yönelik tutumları arasındaki ilişkiler etkili olabileceği düşünülen bazı bağımsız değişkenler (cinsiyet, yaş, gelir durumu, görevdeki unvan, mesleki kıdem, medeni durum, bilgisayar sertifikasına sahip olma-olmama durumu, yöneticilerle olan ilişkiler) açısından irdelenmiştir. Araştırmada nicel veriler yoluyla sınıf öğretmenlerinin teknolojiye ve mesleğe yönelik tutumları betimlenmiş ve bu değişkenler arasındaki ilişkiler yordanmıştır. Bu anlamda araştırmada hem tarama (survey) hemde korelasyonel araştırma niteliğindedir. Çalışmanın sınırlandırılmış evrenini Kırşehir ili merkez okullarında çalışmakta olan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Bu evrenden rastgele yolla seçilen 195 sınıf öğretmeni çalışma örneklemini oluşturmuştur. Elde edilen nicel veriler yüzde, frekans değerleri ile birlikte ikili değişkenler için bağımsız t-testi, üç ve fazlası değişkenler için tek yönlü varyans analizi teknikleri kullanılmıştır. Çalışma sonucunda görevdeki unvan, mesleki kıdem, ücret memnuniyeti, yöneticilerle olan ilişki değişkenlerinde katılımcıların öğretmenlik mesleği üzerinde etkisinin olduğu görülürken, cinsiyet, yaş, bilgisayar sertifikasına sahip olma, medeni durum değişkenleri arasında katılımcıların

öğretmenlik mesleği üzerinde anlamlı bir ilişkisinin olmadığı belirlenmiştir. Yapılan çalışma sonucunda sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile öğretmenliğe ilişkin öz yeterlik algıları arasındaki ilişki anlamlıdır. Katılımcıların eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları incelendiğinde ise yaş, görevdeki unvan, mesleki kıdem, bilgisayar sertifikasına sahip olma, ücret memnuniyeti, yöneticilerle olan ilişki değişkenlerin anlamlı olduğu görülürken, cinsiyet, medeni durum değişkenlerin eğitimde teknoloji kullanımı üzerinde anlamlı bir etkisi görülmemiştir. Mesleğe yönelik tutum düzeyleri yüksek olan sınıf öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımı ile ilgili tutum düzeyleri de yüksek olacağı, aynı şekilde mesleğe yönelik tutum düzeyi düşük olan sınıf öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanma düzeylerinin de düşük olacağı yordandırmıştır.

Anahtar Kelimeler: Öğretmenlik mesleği, tutum, sınıf öğretmeni, teknoloji kullanımı.

ABSTRACT

THE RELATIONSHIP BETWEEN ATTITUDE LEVELS AND VOCATIONAL RELATIONSHIP ON THE USE OF TECHNOLOGY IN EDUCATION IN CLASSROOM TEACHERS

M.Sc.Thesis

Preparer: Bayram KAYA

Advisor :Yrd.Doç.Dr.Sadık Yüksel SIVACI

2017 – (xi+71)

Ahi Evran University, Institute Of Social Sciences

Eğitim programları ve Öğretim

Jury

Prof.Dr.Mehmet TAŞDEMİR

Asst.Prof.Dr.Sadık Yüksel SIVACI

Asst.Prof.Dr.Vedat AKTEPE

The basic objective of the research is to examine the relationship between the attitudes of the classroom teachers towards the use of technology in education with their attitudes towards teaching profession in terms of various variables. To this end in the first dimension, the relationship between the attitudes of the classroom teachers towards the use of technology and their attitudes towards the profession is analyzed. Whereas in the second dimension the technology attitudes are examined in terms of some independent variables (gender, age, professional seniority, marital status) which is considered as they might affect the attitudes of the teachers towards the use of technology and at the same time also the relationship between the attitude levels of the teachers towards teaching profession is examined in terms of these variables. Especially the level of perception of the classroom teachers is a positive factor in their in-class/out-of-class technology uses.

In this study where the relationship between the level of attitudes of classroom teachers regarding the use of technology in education and their attitudes towards the profession is examined, the attitudes of the participants towards the teaching profession and their attitudes towards their use of technology in education is investigated according to various socio - demographic variables. As a result of the study, while a positive affect of job title, professional seniority, wage satisfaction, the relationship with the managers variable is observed on the teaching profession of the participants and it seems that there is no meaningful relation of the gender, age, having a computer certificate, marital status, relationship with the managers variable on the teaching profession. As a result of the study, there seems to have a meaningful relationship between the attitudes of classroom teachers

towards the teaching profession with the self-efficacy perceptions related to teachership. When the attitudes of the participants towards technology use in education were examined, there seems to have a meaningful relationship of the age, occupational title, professional seniority, having a computer certificate, wage satisfaction, the relationship with the managers variable on the use of technology in the education and there seems to have no meaningful affect of the gender, marital status variable on the use of technology in the education. There seems to have a meaningful relationship between the attitudes of the classroom teachers towards the teachership profession and self-efficacy perceptions related to the teachership.

Keywords: Teaching profession, attitude, Classroom Teacher, Technology use.

ÖN SÖZ

Bilim ve teknolojinin hızlı gelişimi ile birlikte teknolojik gelişmeler toplum içinde hayatın neredeyse her noktasında kendisini göstermektedir. İnsanların yaşanan gelişmeleri birbirine aktarması ile toplumlar daha hızlı ve üretken bir duruma gelmeye başlamıştır. Bu noktada eğitim ve teknolojinin arasında bulunan bağ ortaya çıkmaktadır.

Günümüzde ülkelerin gelişmişlik seviyelerini ölçümünde kullanılan unsurlardan biri de bilim ve teknolojideki başarılarıdır. Bu gelişimin sağlanmasında da en önemli unsurlardan biri de eğitimidir. Bilginin topluma aktarımını sağlayan eğitim, aynı zamanda devamlı olarak gelişen teknolojinin de toplumlara aktarımında önemli rol oynamış, gelişen süreç içerisinde eğitimde gelişen teknolojinin kullanımı ve kullanılacak yeni öğretim teknik ve yöntemleri de beraberinde getirmiştir.

Artık günümüzde eğitim ile teknoloji kavramları ayrı ayrı ele alınmayan, birlikte ele alındığında anlam ifade eden kavramlardan olmuşlardır. Bu nedenle eğitimin gelişimi, iyileşmesi, eğitimde kalitenin artmasını ifade eden bir kavram olan eğitim teknolojisi olarak adlandırılan ayrı bir kavram ortaya çıkmıştır. Buradan yola çıkarak, eğitim teknolojisi olmaksızın, günümüzde eğitimin kalite ve veriminin artışının da mümkün olmayacağı ifade edilebilmektedir.

Nitelikli öğrenci yetiştirilmesi ve verimli bir eğitim öğretim için teknoloji kullanımının katkısı önemlidir. Okullarda öğrencilerin teorik olarak anlatılan konuları anlamaları kısıtlı ve güçtür oysaki eğitimde teknolojik araçları kullanmak eğitimin kalitesini artırmaktadır.

Kaliteli ve nitelikli bireylerin yetişmesinde önemli rol oynayan öğretmenler, öğrenim sürecinin etkin ve verimli olarak geçirilmesinde de önemli göreve sahip olmaktadır. Bu süreç içinde eğitim teknolojilerinin etkili ve verimli olarak kullanılması önemli bir konudur. Öğretim ve öğrenim sürecinde öğrencilere rehber ve örnek durumunda olan öğretmenlerin, eğitim teknolojilerini etkin ve verimli olarak kullanması ve öz yeterliliğe sahip olmaları gerekmektedir. Öğrencilerin eğitim teknolojilerinden yeteri kadar yararlanması, onların kendilerini yeterli görmesi ve eğitimde amaçlanan hedeflere

ulaşmasında, sınıfta bu teknolojiyi kullanan öğretmenlerin, özellikle öğrenciyle birebir temas kuran ve onlardan birinci derecede sorumlu olan sınıf öğretmenlerinin teknoloji açısından öz yeterliliğe sahip olması gerekmektedir.

Bu denli önemli bir göreve sahip sınıf öğretmenlerinin günümüz ihtiyaçlarına cevap verecek nitelikte olması hem öğrenciler, hem toplum hem de ülkemiz için önem taşımaktadır. Bu amaçla, sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutum ve öz yeterliliklerinin incelendiği bu araştırmanın temel amacı sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları ile öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasındaki ilişkiyi çeşitli değişkenler açısından incelemektir.

Yapılan bu çalışma ile sınıflarda teknoloji kullanımının etkililiğini arttıracak sebeplerin ortaya çıkarılması yönüyle bu araştırma sonuçlarının alan yazına katkı sağlayacağı ve araştırma sonuçlarının, eğitim fakültelerinde eğitim programları hazırlanmasında ipucu vereceği, bu alanda araştırma yapacak olanlara veri kaynağı oluşturacağı tahmin edilmektedir.

Araştırma boyunca; rehberlik yapan ve hiçbir desteğini esirgemeyen danışman hocam Yrd.Doç. Dr.Sadık Yüksel SIVACI'ya süreçte hertürlü yardımı sağlayan Prof.Dr.Mehmet TAŞDEMİR ve Yrd.Doç.Dr.Adem TAŞDEMİR hocalarıma ayrıca araştırma sonunda çalışmamı baştan sona okuyan değerli görüşleriyle katkıda bulunan değerli arkadaşım Fırat ÇÖPLÜ'ye teşekkürlerimi sunuyorum.

Veri toplama sürecinde yardımcı olan Kırşehir İl Milli Eğitim Müdürlüğüne araştırmayı yürüttüğüm ilkokullarda çalışmaya katılan öğretmen ve okul yöneticilerine teşekkür ederim.

KIRŞEHİR- 2017

Bayram KAYA

İÇİNDEKİLER

	Sayfa No
KABUL VE ONAY	i
BİLDİRİM.....	ii
ÖZET	iii
ABSTRACT	v
ÖN SÖZ.....	vii
İÇİNDEKİLER.....	ix
TABLolar LİSTESİ	xi
SİMGELER VE KISALTMALAR	xii
BÖLÜM I	1
1.GİRİŞ.....	1
1.1.ARAŞTIRMANIN PROBLEMİ	1
1.2.PROBLEM CÜMLESİ.....	4
1.3.ALT PROBLEMLER	4
1.4.ARAŞTIRMANIN AMACI VE ÖNEMİ	5
1.5.VARSAYIMLAR	6
1.6.SINIRLILIKLAR	6
1.7.TANIMLAR	6
BÖLÜM II.....	8
2.KAVRAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR	8
2.1 EĞİTİM	8
2.1.1. Eğitimin Amacı.....	9
2.2 ÖĞRETMENLİK MESLEĞİ	10
2.3 ÖĞRETMENLERİN MESLEĞE KARŞI TUTUMLARI	11
2.4 TEKNOLOJİ VE EĞİTİMDE TEKNOLOJİ	13
2.4.1 Eğitimde Teknoloji Kullanımının Önemi	15
2.4.2 Eğitimde Teknoloji Kullanımının Yararları	16
2.5 ÖĞRETMENLERİN TEKNOLOJİ KULLANIMI VE TUTUMU	17
2.6.KONUyla İLGİLİ ARAŞTIRMALAR	19
2.6.1.Öğretmenlerin Teknoloji Kullanımıyla ilgili Araştırmalar:	19
BÖLÜM III	21
3.YÖNTEM	21
3.1. ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ	21
3.2. EVREN VE ÖRNEKLEM	21
3.3. VERİLERİN TOPLANMA ARAÇLARI.....	22

3.4. VERİLERİN ANALİZİ	23
BÖLÜM IV.	24
4.BULGULAR	24
4.1 GÜVENİRLİK ANALİZİ	24
4.2 TANIMLAYICI İSTATİSTİKLER.....	24
4.3 KATILIMCILARIN ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE YÖNELİK TUTUMLARI.....	26
4.3.1 Cinsiyete Değişkenine İlişkin Bulgular	27
4.3.2 Yaş Değişkenine İlişkin Bulgular	28
4.3.3 Görevdeki Ünvan Değişkenine İlişkin Bulgular.....	29
4.3.4 Meslekteki Kıdem Değişkenine İlişkin Bulgular	30
4.3.5 Bilgisayar Sertifikasına Sahip Olma Değişkenine İlişkin Bulgular	32
4.3.6 Medeni Durum Değişkenine İlişkin Bulgular.....	33
4.3.7 Ücret Memnuniyeti Değişkenine İlişkin Bulgular.....	34
4.3.8 Yöneticilerle Olan İlişki Değişkenine İlişkin Bulgular	35
4.3.9 Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları İle Öğretmenliğe İlişkin Öz Yeterlik Algıları Arasındaki İlişki	37
4.4 EĞİTİMDE TEKNOLOJİ KULLANIMINA YÖNELİK TUTUM.....	38
4.4.1 Cinsiyete Değişkenine İlişkin Bulgular	38
4.4.2 Yaş Değişkenine İlişkin Bulgular	39
4.4.3 Görevdeki Ünvan Değişkenine İlişkin Bulgular.....	41
4.4.4 Meslekteki Kıdem Değişkenine İlişkin Bulgular	42
4.4.5 Bilgisayar Sertifikasına Sahip Olma Değişkenine İlişkin Bulgular	43
4.4.6 Medeni Durum Değişkenine İlişkin Bulgular.....	45
4.4.7 Ücret Memnuniyeti Değişkenine İlişkin Bulgular.....	46
4.4.8 Yöneticilerle Olan İlişki Değişkenine İlişkin Bulgular	47
4.4.9 Sınıf Öğretmenlerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına Yönelik Tutumları İle Teknolojiye İlişkin Öz Yeterlik Algıları Arasındaki İlişki.....	49
BÖLÜM V.....	51
5.SONUÇ,TARTIŞMA VE ÖNERİLER	51
5.1.SONUÇLAR VE TARTIŞMA	51
5.2.ÖNERİLER.....	55
KAYNAKÇA	56
EKLER	64

TABLULAR LİSTESİ

	Sayfa No
Tablo 1. Güvenirlilik İstatistikleri	24
Tablo 2 Tanımlayıcı İstatistikler	25
Tablo 3 Cinsiyet Değişkenine Göre T Testi Değerleri	27
Tablo 4 Yaş Değişkenine Göre Anova Testi Sonuçları.....	28
Tablo 5 Görevdeki Ünvan Değişkenine Göre Anova Testi Sonuçları	29
Tablo 6 Meslekteki Kıdem Değişkenine Göre Anova Testi Sonuçları	31
Tablo 7 Bilgisayar Sertifikasına Sahip Olma Değişkenine Göre Anova Testi Sonuçları ...	32
Tablo 8 Medeni Durum Değişkenine Göre T - Testi Sonuçları	33
Tablo 9 Ücret Memnuniyeti Değişkenine Göre Anova Testi Sonuçları	34
Tablo 10 Yöneticilerle Olan İlişki Değişkenine Göre Anova Testi Sonuçları	36
Tablo 11 Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları İle Öğretmenliğe İlişkin Öz Yeterlik Algıları Arasındaki İlişkileri Gösteren Korelasyon Sonuçları.....	37
Tablo 12 Cinsiyet Değişkenine Göre T Testi Değerleri	38
Tablo 13 Yaş Değişkenine Göre Anova Testi Sonuçları.....	40
Tablo 14 Görevdeki Ünvan Değişkenine Göre Anova Testi Sonuçları	41
Tablo 15 Meslekteki Kıdem Değişkenine Göre Anova Testi Sonuçları	42
Tablo 16 Bilgisayar Sertifikasına Sahip Olma Değişkenine Göre Anova Testi Sonuçla....	44
Tablo 17 Medeni durum değişkenine göre t - testi sonuçları	45
Tablo 18 Ücret Memnuniyeti Değişkenine Göre Anova Sonuçları	46
Tablo 19 Yöneticilerle Olan İlişki Değişkenine Göre Anova Testi Sonuçları	48
Tablo 20 Sınıf Öğretmenlerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına Yönelik Tutumları İle Teknolojiye İlişkin Öz Yeterlik Algıları Arasındaki İlişkileri Gösteren Korelasyon Sonuçları.....	49

SİMGELER VE KISALTMALAR

Bu çalışmada kullanılmış kısaltmalar, açıklamaları ile birlikte aşağıda sunulmuştur.

Kısaltmalar	Açıklamalar
f :	Frekans
r :	Korelasyon katsayısı
SETKT:	Sınıf öğretmenlerinin eğitim teknolojilerini kullanma tutumları
SD :	Standart Sapma
SMT:	Sınıf öğretmenlerinin mesleki tutumları

1.GİRİŞ

Bu bölümde problem durumuna, problem cümlesine, alt problemlere, araştırmanın amacına, araştırmanın önemine, varsayımlara, sınırlılıklara, bazı tanımlara ve kısaltmalara yer verilmiştir.

1.1.ARAŞTIRMANIN PROBLEMİ

Günümüzde teknoloji yaşamımızın her alanında kendini göstermektedir. İlkçağlarda ateşin, tekerleğin, yazının vb. bulunmasıyla teknolojinin gelişmesinin ilk temeli atılmıştır. Kuşaklar arası bilgi birikimi ve aktarımıyla teknoloji sürekli değişmiş ve gelişmiştir (Rıza, 2003). Tarih boyunca bilgiler hiçbir zaman durağan olmamıştır sürekli eski bilgilerin üzerine yeni bilgiler eklenmiştir.

Günümüzde geline noktada bilgisayar, dizüstü bilgisayarlar ve cep bilgisayarları; GSM operatörleri, kablosuz bağlantı ve kablolu bağlantıların biri ya da birkaçının birden kullanımı ile birlikte bilgisayar ve iletişim teknolojileri elde edilebilir ve eskiye göre çok daha kolay ulaşılabilir hale gelmiştir (Marulcu, 2010). Burada teknoloji deyince akla sadece bilgisayar ve internet kavramı gelmemelidir.

(Roberts, 2005) teknolojiyi, bireylerin ihtiyaçlarını ve beklentilerini karşılayan hertürlü uygulama ve dijital araç, yani yeni olan herşeyi teknoloji olarak tanımlamıştır.

Teknoloji hayatın diğer alanlarında insana faydalı olduğu gibi eğitim alanında da eğitime faydası olan önemli bir unsur olarak görebiliriz. Eğitim sürecinde hedef-davranışların kalıcı hale gelmesinde teknolojinin çok önemli bir katkısı olduğu düşünülebilir.

Teknoloji eğitimi daha verimli kılan önemli bir unsur olarak görülebilir ve günümüz teknolojisinin eğitime uyarlanması da önemli olabilir.

Rıza (2003)'e göre eğitim teknolojisi; eğitimin gelişmesini, eğitim kalitesinin artırılmasını, eğitimin iyileştirilmesini ve üretimin artırılmasını sağlayan uğraşları içine alır.

Bu bilgilerden de anlaşılacağı üzere eğitimde teknoloji kullanımı eğitimin kalitesini arttıran önemli bir öğedir ve eğitimde kullanılan teknolojilerin güncel olması ve eğitim kurumlarına uyarlanması da önemlidir.

Günümüz teknolojisindeki büyük gelişmelerin, geleneksel eğitimi değiştirebilecek potansiyele sahip olduğu bir gerçektir. Eğitimin çağdaş ve gelişmiş olabilmesi için öğretim

kurumlarına yeni teknolojilerin aktarılması gerekir. Bu nedenle çağımız teknolojisi incelenmeli ve tüm eğitim kurumlarında uygulanmalıdır (Yılmaz, 2006).

Eğitim teknolojisi eğitim kalitesini yükseltmesinin yanında teknolojiyi anlayan geliştiren nesiller yetiştirmektir. Eğer gelişmiş ülke konumuna gelmek istiyorsak teknolojiyi kullanmayı bilen,değişen teknolojiye ayak uyduran nesiller yetiştirmede çok önemlidir. Teknolojiyle işli dışlı olan çocuklar teknoloji kullanımını ilerki yaşlarında da etkin olarak kullanmaya yatkın olurlar. Eğer gelişmiş ülkeleri yakalamak istiyorsak teknolojiyi bilen, uygulayan insanlara sahip olmamız önemlidir (Öztürk, 2006).

Eğitimde kullanılan araç gereçler eğitim öğretim faaliyetini zenginleştiren, somutlaştırıcı ve kalıcı öğrenmeyi sağlayan etmenlerdir. Eğitimde çok çeşitli teknolojinin kullanımı, eğitimin kalitesini yükseltmekle birlikte eğitim teknolojilerinin kullanımı öğrencileri hayata hazırlayacaktır.

Marzano (2009), öğrencilerin akıllı tahtayla etkileşim halinde olmaları sebebiyle öğrencilerin motivasyonunu arttırdığı ve böylece derslerinde daha başarılı olduklarını, eğitim teknolojisinin öğrencilerin motivasyonunu ve derslerdeki başarılarını önemli ölçüde arttırdıklarını belirtmiştir.

İyi düzenlenmiş öğrenim çevresi ve araç-gereçlerle öğrencilerin öğrenmelerinin daha kalıcı ve daha etkili olması beklenir. Bireyin ne kadar çok duyu organına hitap edilirse öğrenme o derece iyi olur (Çilenti, 1991).

Her ne kadar eğitim faaliyetleri iyi düzenlenmiş olursa olsun onların uygulayıcıları olan öğretmenlerin de kullandıkları eğitim teknolojilerine hakim olmaları gerektiğini söyleyebiliriz.

Çağdaş eğitimde öğretmen ve teknolojinin birbirini bütünlemesi, eğitim öğretimde kalitenin artmasına yardımcı olacaktır (Davis, 2003).

Sang, Valcke, Van Braak ve Tondeur (2010), Öğretmenlerin teknolojiyi eğitim faaliyeti sırasında amacına uygun bir şekilde kullanabilmesinde, öğretmenlerin inançları, teknolojiye karşı tutum ve bilgilerinin önemli olduğunu belirtmektedir. Chapman (1999) tutumu, kişinin dış dünyadaki düşünme durumu ve ruh halini çevresine gösterme olarak tanımlamıştır.

Yapılan bazı araştırmalarla, öğretmenlerin tutum ve davranışlarının öğrenciler üzerinde çok önemli bir işleve sahip olduğu belirlenmiştir (Çapa ve Çil, 2000). Türker ve Turanlı (2008),tutumu bireyin her hangi bir olay karşısında olumlu veya olumsuz tavırlar olarak belirtmiştir.Başka bir ifadeyle Demirel (2010)' e göre tutum,bireyin belli bir nesne

ve durumlar karşısında göstermiş olduğu öğrenilmiş eğilimdir. Bu açıklamalardan da anlaşılacağı üzere tutumlar insan davranışlarına yön vermede önemli olduğu görülmektedir.

Tutumların olumlu veya olumsuz olması mesleği icra etme performansı açısından önemli olduğu söylenebilir. Seferoğlu (2011), inanç sistemine bağlı olarak oluşan tutumların olumlu veya olumsuz olması meslekteki performans açısından oldukça önemli olduğunu belirtmiştir.

Erden (1998), Öğretmenlerin mesleğe karşı tutumları, mesleklerini başarılı bir şekilde yerine getirebilmeleri açısından çok önemli olduğunu belirtmiştir. Mesleğini seven iş doyumuna ulaşan öğretmenlerin meslekteki tutumlarının olumlu olduğunu söyleyebiliriz. Robbins ve Judge (2012), iş doyumunu yüksek olan bireylerin işleriyle ilgili olumlu tutum ve davranışlara sahip olduklarını belirtmiştir. Hackman ve Oldham (1975), iş doyumunu çalışanların işinde duyduğu haz olarak tanımlamıştır. İş doyumunun da istenilen seviyede olmaması mesleğini sevmeme, istememe gibi problemleri yanında getirebilir. Soyer (1992), İş doyumunun olmayan veya az olanlarda mesleki tatminsizlik ve isteksizlik gibi psiko-sosyal problemlerin ortaya çıktığını söylemiştir. Özgüven (2003), Çalışanların iş doyumunun artırması işlerindeki verimi ve üretkenliği de arttırdığını belirtmiştir.

Aksayan (1990), Bireylerin işlerinde mutlu, daha başarılı ve üretken olmasında mesleki hoşnutluluk ve mesleki tutum olduğunu belirtmiştir. Bireylerin mutluluğu işini sevmesi ve sonucunda mesleğine karşı olumlu tutum sergilemesiyle ilişkilidir diyebiliriz.

Diğer mesleklerde olduğu gibi öğretmenlikte de durum benzerdir diyebiliriz. Vural (2004), öğretmenlerin okula ve öğrencilerine karşı tutumu ve işlerindeki hoşnutluluk ya da hoşnutsuzluğu mesleki tutum olarak belirtmiştir. Öğretmenlerin mesleğe karşı tutumları, öğretmenlik mesleğinin icrası ve mesleğe karşı ister olumlu ister olumsuz olsun düşüncelerin bütünü mesleğe karşı tutumdur diyebiliriz.

Üstüner (2006), olumlu tutumlara sahip öğretmenlerin kendini geliştirme, üzerine düşen vazifeleri yerine getirme ve mesleğe yönelme gibi davranışları yerine getirme olasılığının yüksek olduğunu kendilerine değişen koşullara göre yenileyebildiklerini belirtmiştir.

Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmenlerin teknoloji kullanımına yönelik tutumlarının ve mesleğe yönelik tutumlarının bazı değişkenler (cinsiyet, yaş, gelir durumu, görevdeki unvan, mesleki kıdem, medeni durum, bilgisayar sertifikasına sahip olmama durumu, yöneticilerle olan ilişkiler) açısından etkili olup olmadığına bakmak ve

sınıf öğretmenlerin eğitim teknolojilerini kullanmalarına ilişkin tutumları ile mesleğe yönelik tutumları arasındaki ilişkiyi yordamaktır.

1.2.PROBLEM CÜMLESİ

Sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutum düzeyi ile mesleki yeterliliğe yönelik tutumları arasında ilişki var mıdır?

1.3.ALT PROBLEMLER

1. Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları

- a. cinsiyet,
- b. yaş,
- c. gelir durumu,
- d. görevdeki ünvanları,
- e. mesleki kıdem,
- f. medeni durum,
- g. yöneticilerle olan ilişkiler,
- h. bilgisayar sertifikasına sahip olma-olmama durumları açısından değişmekte midir?

2.Sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları

- a. cinsiyet,
- b. yaş,
- c. gelir durumu,
- d. görevdeki ünvanları,
- e. mesleki kıdem,
- f. Medeni durum,
- g. Yöneticilerle olan ilişkiler,
- h. bilgisayar sertifikasına sahip olma-olmama durumları açısından değişmekte midir?

3.Sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları ile öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasında ilişki var mıdır?

1.4.ARAŞTIRMANIN AMACI VE ÖNEMİ

Araştırmanın temel amacı sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları ile öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasındaki ilişkiyi çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Bu amaçla birinci boyutta sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları ile mesleğe yönelik tutumlar arasındaki ilişkiye bakılmıştır. İkinci boyutta ise öğretmenlerin teknoloji kullanımına yönelik tutumlarını etkileyebileceği düşünülen bazı bağımsız değişkenler (cinsiyet, yaş,gelir durumu,görevdeki unvan, mesleki kıdem,medeni durum,bilgisayar sertifikasına sahip olma-olmama durumu,yöneticilerle olan ilişkiler vb.) açısından teknoloji tutumları irdelenmiş olup aynı zamanda öğretmenlik mesleğine yönelik tutum düzeyleri arasındaki ilişkiye de bu değişkenler açısından bakılmıştır.

MEB tarafından 2010-2015 yılları ile birlikte tüm Türkiye’de uygulanmaya başlayan FATİH (Fırsatları Arttırma, Teknolojiyi İyileştirme Hareketi) projesi ile birlikte sınıflar teknolojik açıdan desteklenmeye başlanmış ve kademeli olarak sınıflar akıllı tahta ile donatılırken öğrenciler tablet bilgisayar desteği verilmiştir. Ancak bu teknolojilerin sınıflara transferi ve öğrenci öğrenmelerine yansımaları öğretmenlerin teknolojileri kullanımı, algıları, tutumları vb. faktörler ile doğrudan ilişkili olduğu söylenebilir. Sınıflarda teknoloji kullanımının etkililiğini arttıracak sebeplerin ortaya çıkarılması yönüyle bu araştırma sonuçlarının alan yazına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Nitelikli öğrenci yetiştirilmesi ve verimli bir eğitim öğretim için teknoloji kullanımının katkısı önemlidir.Okullarda teorik olarak anlatılan dersler çok da verimli olmayabilir oysa ki eğitimde teknolojik araçları kullanmak eğitimin kalitesini ve kalıcılığını arttırabilir.

Süreçte öğretmen öğrencilerin birden çok duyu organlarına hitap ederek öğrencilerin algılarını zenginleştirmeleri önemlidir. Bunun için de eğitim teknolojilerinden yararlanması gerekmektedir. Bu bakımdan okullarda eğitim teknolojilerini kullanmanın çok yararlı olacağı düşünülmektedir.

Araştırma eğitimin önemli sorunlarından biri olan eğitim teknolojilerinin kullanılmamasının altında yatan gerçek sonucu gösterebilir ve bundan sonraki çalışmalara da önayak olabilir. Bu çalışma, sınıf öğretmenlerinin teknolojiyi kullanmaya yönelik

tutumları ile mesleğe yönelik tutum arasında; öğretmenlerin değişik özelliklerine göre değişim göstermesini ortaya koymaya yönelik ilişkisel bir çalışmadır. Araştırma benzer problemlere çözüm önerisi getirebilir. Araştırma sonuçlarının, eğitim fakültelerinde eğitim programları hazırlanmasında ipucu verebilir, bu alanda araştırma yapacak olanlara veri kaynağı oluşturacağı tahmin edilmektedir.

Sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknolojilerini kullanımında cinsiyet, yaş, mesleki kıdem, mesleki tutumlar, gelir durumu, görevdeki unvan, medeni durumu, bilgisayar sertifikasına sahip olma-olmama durumu ve yöneticilerle olan ilişkilerin etkili olup olmayacağı ortaya koyması, öğretmenlere ve bu konuda yapılacak yeni araştırmalara kaynak teşkil etmesi bakımından önem taşımaktadır.

1.5.VARSAYIMLAR

Sınıf öğretmenleri araştırmada kullanılan ölçme araçlarını gönüllük esasına göre cevaplamışlardır.

1.6.SINIRLILIKLAR

a. Araştırma verileri 2015-2016 eğitim-öğretim yılında Kırşehir Merkez ilkokullarındaki görev yapmakta olan sınıf öğretmenleri ile sınırlıdır.

b. Araştırma verileri araştırma sürecinde kullanılan ölçme araçlarından elde edilen veriler ile sınırlıdır.

1.7.TANIMLAR

Eğitim: Ertürk (1998)'e göre eğitim, bireyin davranışında kendi yaşantısı yoluyla ve kasıtlı olarak istendik değişme meydana getirme sürecidir. Eğitimin ilk işi birey ve sonrasında da topluma uyum sağlama bilme dersek de yanlış olmaz. Eğitim, bireyin bulunduğu toplumda, uygulanabilir olan beceri, yönelim ve diğer davranışların edinildiği toplam süreçtir. Eğitim bireyi sosyalleştirerek topluma uyumu sağlayan önemli bir ögedir. Bireyin toplumsal bir hal almasında ve sosyalleşmesinde, bireyin gelişmesinde denetimli bir çevre ve okul aktivitelerini kapsayan sosyal bir süreçtir.

Eğitim Teknolojisi: Eğitim teknolojisi; genelde eğitime, özelde öğrenme durumuna egemen olabilmek için ilgili bilgi ve becerilerin işe koşulmasıyla öğrenme ya da eğitim süreçlerinin işlevsel olarak yapılandırılmasıdır. Diğer bir deyişle, öğrenme- öğretme

süreçlerinin tasarlanması, uygulanması, değerlendirilmesi ve geliştirilmesi işidir (Alkan,1998)

Öğretmen: Şişmana (2007)'a göre öğretmenlik, özel uzmanlık bilgisi ve becerisi gerektiren bir meslek olarak kabul edilir ve eğitim sisteminin en temel ögesidir. Öğretmen, eğitim öğretim faaliyetini belli bir mekanda, belli bir amaç doğrultusunda planlayan ve uygulayandır diyebiliriz. Tabiki bu faaliyetler sırasında öğrencilere gerekli rehberliği yapmak eğitim öğretim faaliyetinin zevkli ve günlük hayatta kullanılır hale getirmek öğretmenin işidir diyebiliriz.

Tutum: Eğitim açısından tutum, bireyin insanlar, olaylar ve cansız varlıklar karşısında takındığı davranış biçimidir (TDK, 1974).

FATİH Projesi: Eğitimde FATİH (Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi iyileştirme Hareketi) Projesi, Okullarda teknolojik iyileştirmeyi , eğitimde fırsat eşitliğini sağlamayı amaçlayan bilişim teknoloji ve araçlarını derslerde daha etkin kullanılmasını amaçlayan bir projedir (MEB,2015).

BÖLÜM II

2.KAVRAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Bu bölümde, çalışmamızın temel kavramlarına ilişkin olarak literatüre dayalı açıklamalar yapılarak araştırmanın kuramsal çerçevesi belirlenmiştir.

2.1 EĞİTİM

Ertürk (1998)'e göre eğitim,bireyin davranışında kendi yaşantısı yoluyla ve kasıtlı olarak istendik değişme meydana getirme sürecidir.

Karslı (2003)'e göre eğitim, bireyin geçmişle gelecek yaşamını kapsayan,bireyin anlayışlarını,tutumlarını,davranışlarını,düşüncelerini ifade eder bu özellikleri doğrultusunda yeni nesilleri topluma alıştıırır,kazanılması gereken beceri,anlayış,tutum,davranış gibi özelliklerin kazandırılması faaliyetidir.

Eğitim,doğumla birlikte başlayıp ölene kadar devam eden uzun bir süreçtir. Bu süreçte bireyde bilgi ve becerilerde değişiklikler görülür. Bu değişiklikler öğrenme öğretme faaliyeti süresince üstüne koyarak gerçekleşir.Eğitimde birey davranışlarını değiştirme belli bir plan dahilinde istenilen davranışlardır.Eğitim,çeşitli bakış açısı, durum ve beklentilere göre farklı şekillerde tanımlanmıştır.

İşman (2005)'e göre eğitim sadece belli bir takım davranışları kazandıran bir sistem değil en önemli amacının bireyi etkili bir şekilde yetiştirmek, zihinsel gelişimlerini sağlamak olması gerekir.

Marginson'a (2006) göre eğitim, öğrencilerin kendi düşüncelerini,tarihsel durumlarını,kültürlerini hayal etmek,öğrencileri iletişime hazır hale getirmek,farklı şekilde düşünebilmek ve öğrencileri çok yönlü geliştirmek şeklinde tanımlamıştır.

Genel bir ifadeyle eğitim,belirlenmiş program dahilinde bireyde istenilen davranışı kazandırma tersi olan davranışları da ortadan kaldırmak eğitimin temel amacı olarak görülebilir. Diğer bir ifadeyle, eğitim sürecinde bulunan bireyin davranışlarında bir değişim olması beklenir.

Eğitim bireyin geçmiş yaşantısı ile gelecek yaşantısı arasındaki bir bağ gibi düşünülebilir.Bu bağın sağlam kurulması ve işlemesi,toplumun değer yargılarına uygun bireylerin yetiştirilmesi eğitimin önemli bir görevidir diyebiliriz. Her toplum varlığını

devam ettirecek ve geliştirecek bireyler yetiştirmeyi arzu eder. Bireyde bulunması gereken özellikler öncelikle belirlenir ve bu doğrultuda uyarıcılar aracılığıyla bireye hissettirilebilir.

2.1.1. Eğitimin Amacı

Eğitimin genel amacını dengeli,sağlıklı ve çevreye uyum sağlayan nesiller yetiştirmek olarak söyleyebiliriz.Bu amacın gerçekleştirilmesinde öncelik bireylere verimlidir ki birey istenilen eğitimi alınca bu topluma zaten yansıyabilir.

Eğitim, bireylere yeni davranış ve tutumları kazandırmayı amaçlayabilir. Davranış ve tutum edindirme ve değiştirmenin, hangi etkinliklerle ve nasıl yapılacağı, bizi doğrudan eğitim ve öğrenmenin sağlanması için, öğretme sürecine götürmektedir.Eğitimde asıl amaç nitelikli insan gücü ortaya çıkarmak ve vatanını milletini seven insanları yetiştirmek olmalıdır.

Alkan (1997)'ye göre eğitim, öğretim süreci boyunca istenilen hedefe ulaşarak tam öğrenmeyi gerçekleştirmektir.

Toplumun sahip olduğu gelenek ve göreneklerin, eğitim sürecini ne şekilde etkilediği hakkında bilgi sahibi olmakta önem taşımaktadır. Aksi durumda eğitimin gerçeklerden uzak ve verimsiz olması gündeme gelmektedir (Özdemir, 2006).

Eğitim toplumun ihtiyacına uygun bireyler yetiştirmeyi amaçlarken,bu kazanımların daha verimli ve kalıcı olması için teknolojik araç-gereçlerin kullanılmasına önem verilmesi daha kaliteli bir eğitim için önemli olabilir.

Eğitim, sadece belli bir takım davranışları kazandıran bir sistem değil aynı zamanda bilgilerin geliştirilmesi ve gerekli ortamlarda uygulama yapmak için faaliyetlerin organize edilmesini de ihtiva etmektedir. Eğitim kavramı içinde öğrenme süreçleri de göz önünde bulundurulmalıdır. Eğitim-öğretim ortamlarının, öğrenciler tarafından istenilen ve aranılan ortamlar olması ve istediğimiz zaman bu ortamların zenginleştirilmesi gerekir. Bu zenginleştirme faaliyetleri teknolojinin eğitimde kullanılması ile sağlanabilir. Bu noktada eğitim teknolojisi disiplini ortaya çıkmaktadır. Eğitimin en önemli amacının bireyi etkili bir şekilde yetiştirmek, zihinsel gelişimlerini sağlamak olması gerekir. Bu yetiştirme, geliştirme süreçleri, öğrenme ve öğretme ortamlarında olduğuna göre bu ortamlarda eğitim teknolojileri kullanılırsa öğrenmelerin de daha çok kalıcı ve etkili olacağı açık bir şekilde ortadadır. Eğitime bilimsel ve teknolojik bir nitelik kazandırmanın zorunlu olduğu bir çağa

eğitim ve teknolojinin birbirinden ne yönde etkilendiğini aralarında ne gibi iliksilerin bulunduğunu incelemek eğitim teknolojisinin kavram ve kapsamını anlamak bakımından yararlıdır (İşman 2005).

Eğitim okulların yanında toplumda, ailede çalışma alanlarına da verilebilir. Bireylerde amaçlanan hedeflere ulaşmak için planlar düzenlenmektedir.

2.2 ÖĞRETMENLİK MESLEĞİ

Öğretmen, gerekli öğrenme ortamını hazırlayan, öğrenciyi öğrenme yollarına yönelten, onun aktif olarak öğrenmesine rehberlik eden, öğretimin vazgeçilemez ve en önemli öğelerinden biridir. Yani öğretmen, okul ve sınıf ortamını öğrenciler için uygun, ilginç ve zevkli bir duruma getiren, çeşitli öğretim yöntem ve tekniklerinden yararlanarak öğrenme yaşantıları düzenleyen, öğrencilerin bu yaşantıların içine atılmalarına rehberlik eden ve istenilen davranışların ne ölçüde kazanıldığını değerlendiren bir öğretim öğesidir (Tamer ve Pular, 2001).

Öğretmeni alanında yeterli donanıma sahip olmuş, alanı doğrultusunda öğrencilere bilgi ve beceri kazandıran kişi olarak görebiliriz.

Öğretmeni bir marangoza benzetebiliriz nasıl ki marangoz kendi sanatına uygun eşya yaparken istediği şekilde yapabiliyorsa öğretmen de bir eğitim programı dahilinde öğrenciye şekil verebilmektedir.

Öğretmen insan davranışlarına yön veren, şekillendiren, karmaşık becerileri içermekle birlikte bunları öğretim etkinliklerine aktarabilen birey tasarımcısıdır. Ayrıca topluma karşı sorumluluk hisseden, yaptığı uygulamalarla topluma ve eğitim bilimine katkıda bulunmaya çalışan bir bilim adamı, toplumsal ve evrensel değerlere sahip çıkararak nesillere aktaran bir filozoftur. Mevzuatlarda belirlenmiş tanımların dışında aynı zamanda psikolog, eğitimci, sosyolog ve teknokrattır (şen, 2006).

Her ne kadar fiziki şartlar, eğitim programaları, teknolojik araç-gereer yeterli olursa olsun eğitim uygulayıcıları öğretmenlerdir ve gerekli yeterliliğe sahip değillerse gerçek anlamda etkili ve kalıcı eğitime ulaşmak zor olabilir.

Öğretmenlerin işi insan yetiştirmek olduğu için insan da gelişmeye sürekli ihtiyaç duyduğundan öğretmenlik mesleğinde sürekli olarak kendini yenileme ve geliştirme önemli görülebilmektedir. Gelişen teknoloji ve bilim toplum hayatını da her yönüyle

etkilemiştir. Eğitim de insanları bu gelişmelere ayak uydurarak çağdaş uygarlıklara uyum sağlamasını gerçekleştirir.

Öğretmenin bir yandan yeniliklere ayak uydurması ve diğer yandan da yeniliklere açık bir toplum için öğrenciler yetiştirmesi gerekmektedir (Kahyaoğlu ve Yangın, 2007).

2.3 ÖĞRETMENLERİN MESLEĞE KARŞI TUTUMLARI

Tutum, çevremizdeki olaylara ve nesnelere karşı insanların sahip olduğu bir önyargı gibi düşünebiliriz.

Thurstone'a göre tutum, psikolojik bir nesneye yönelen olumlu ya da olumsuz bir yoğunluk sıralaması ve derecelendirmesidir (Tavşancıl, 2005).

Yukardaki tanımlarda tutum, kişilerin olaylara ya da nesnelere karşı bireylerin besledikleri olumlu ya da olumsuz her türlü durumlarıdır diyebiliriz. Bir kişi için olumlu olan bir olay veya bir nesne başka bir kişi için olumsuz olabilir. Burdan da tutumun kişiden kişiye değişebileceğini söyleyebiliriz.

Öğretmenlerine mesleğe karşı olumlu tutumları mesleklerini iyi icra etmeleri ve sağlıklı bir eğitim için önemli olabilir. Öğretmenlerin meslekleri hakkı olumlu tutum içinde olmalarında öğretmen adayı iken öğretmenliğe olan olumlu bakış açısı da önemli etmen olabilir.

Genel kültür, alan bilgisi ve öğretmenlik meslek bilgisi öğretmende bulunması gereken nitelikler olmak ile birlikte, bu yeterliklerin yanında öğretmenin duyuşsal tepkileri ve mesleğine karşı tutumları da önemlidir (Semerci ve Semerci, 2004).

Öğretmenlerin mesleğe karşı olumlu tutum sergilemeleri için aday öğretmen iken olumlu tutumlar kazandırılabilir. Mesleklerine karşı olumlu tutum sergileyen öğretmenler de daha yenilikçi, araştırmacı, öğrencilerini daha rahat motive ederler, zamanı etkili kullanan v.b. özelliklere sahip olabilirler.

Çiğdem ve Memiş (2011), öğretmenlik mesleğine yönelik tutumu, 'bireylerin öğretmenliğin amacına, içeriğine ve uygulanmasına yönelik olumlu ya da olumsuz düşünceleridir' olarak tanımlamıştır.

Öğretmenlik mesleğine karşı tutum bireyin öğretmenlik mesleğine karşı düşünceleri, performansı gibi unsurları düşünebiliriz.

Öğretmenlik mesleğinin icrası ve mesleğe karşı ister olumlu ister olumsuz olsun düşüncelerin bütünü mesleğe karşı tutumdur diyebiliriz.

Olumlu tutumlara sahip olanlara mesleği seçme, kendini geliştirme, mesleğe yönelmeleri ve üzerine düşen vazifeleri yerine getirme olasılığı yüksektir. Öğretmenlik mesleğinin koşullarında zaman zaman değişiklikler gözlenmektedir. Bu nedenle öğretmen yetiştirme programlarında okumakta olan öğrencilerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını belirlemeye ilişkin güncel araştırmaların yapılması oldukça önemlidir (Üstüner, 2006).

Öğretmenleri olumlu tutum geliştirebilmelerinde öğretmen yetiştirme programların rolü büyük olduğu söylenebilir, bunun için de bu programların kendilerini çağın şartlarına göre sürekli yenilemeleri ve geliştirmeleri önemli görülebilir.

Tutumlar, bireyin duygu, düşünce ve davranışlarını etkilemektedir. Bu yüzden, hangi branş olursa olsun, öğretmenlerin mesleklerine karşı olan tutumları, öğretmenlik mesleğini daha severek yerine getirmelerinde ve daha başarılı olmalarında önem taşımaktadır (Çeliköz ve Çetin, 2004)

Kişinin mesleğe karşı tutumu yapacağı işin kalitesini etkileyebilir, mesleğini seven bir usta daha güzel nitelikli eserler verebilir. Her ne olursa olsun bir işteki başarı mesleğine karşı olumlu tutum beslemekle yakın ilişkili olabilir.

Özellikle çocukların öğrenim hayatının temellerinin atıldığı okul öncesi, ilkokul ve ortaöğretim ilk kademe öğretmenlerini yetiştiren ilköğretim bölümü öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumlarını belirlemek gelecek nesillerin emin ellerde eğitilmesi açısından daha da önem kazanmaktadır. Son sınıfa gelmiş öğretmen adayları, yakın geleceğin öğretmenleri ve aynı zamanda öğretmen yetiştirme sisteminin ürünleri olduğu için öncelikle incelenmesi gereken grup olarak ele alınabilir (Aslim, 2013).

Daha iyi nesiller yetiştirmek de öğretmenlerin mesleğe karşı tutumların olumlu olması bir etken gibi görülebilir. Kaliteli ve kalıcı bir eğitim için öğretmenlerin mesleğe karşı tutumlarının genellikle olumlu olması önemli olduğu düşünülebilir.

2.4 TEKNOLOJİ VE EĞİTİMDE TEKNOLOJİ

Teknoloji sözlük anlamı olarak; ‘‘ bir sanayi dalı ile ilgili yapım yöntemlerini, kullanılan araç, gereç ve aletleri, bunların kullanım biçimlerini kapsayan uygulama bilgisi, uygulamayı bilimi olarak tanımlanmaktadır ‘‘ (TDK, 2015).

Yukardaki tanımda da anlaşılacağı üzere teknoloji insanoğlunun ihtiyaç, yaşam, istek ve arzuları sonucunda ortaya çıkan hertürlü araç-gereçler olarak tanımlanabilir. Tabi ki bu araç-gereçler bir birikim ve gelişimin sonucunda bugünkü şeklini almıştır diyebiliriz.

Teknolojinin çıkışında insanların gereksimleri, ilgi ihtiyaçlarının etkili olduğu, buldukları ve zamanla geliştirerek kullandıkları aletler, araç gereçler teknolojiyi oluşturmaktadır.

Koşar (2003)’e göre teknoloji, bilimin insan ihtiyaçlarından doğan birtakım alanlara uygulanması, yöntem, süreç, sistem, yönetim ve kontrol mekanizması gibi kavramlarla bütünleşerek, bilimle uygulama arasında bağ oluşturarak ortaya çıkan bir disiplin olarak ifade edilmiştir.

İnsanların karşılıklarına çıkan hertürlü işler karşısında teknolojiyi kullanma, ondan en verimli bir şekilde yararlanma, teknolojiyi kullanma sırasında çıkan aksaklıkları da giderici önlemler alma, teknolojiyi geliştirme gibi eğilimde olmuşlardır. İnsanoğlu teknolojiyi kullanarak iş verimliliğini hep arttırmayı düşünmüşlerdir.

McDermott (1981), teknolojiyi insanların karşılıklarına çıkan hertürlü işler karşısında kullandıkları durumlar, araçlar ve hertürlü aksaklıkları giderip geliştirdikleri gerçek hayatta yer alan denetim mekanizmaları olduğunu belirtmiştir.

Yukarıda verilen teknoloji tanımlarına göre teknolojinin oluşmasında en önemli etken bir ihtiyacın oluşmasıdır. İhtiyaç oluştuktan sonra bu ihtiyaca yönelik teknolojik olan ürünü üretme kısmına geçilmektedir. Yani teknolojinin iki önemli boyutu olduğunu söyleyebiliriz.

Gelişen değişen dünyamızda eğitim teknolojileri de değişmekte ve gelişmektedir. Son yıllarda bu gelişmenin daha hızlı olduğu görülebilir. Gelişen eğitim teknolojileriyle eğitim daha kaliteli ve başarılı olduğu görülebilmektedir.

Bilim ve teknolojinin haberleşme gibi pek çok alanda da kullanılmasıyla teknolojinin eğitim alanına da hızla yayılmasını sağlamıştır. Öğretim teknolojisi; belirlenen

amaçların gerçekleşmesinde etkili öğrenmenin sağlanması için iletişim ve öğrenmeyle ilgili araştırmalardan hareketle, insan gücü ve insan gücü dışı kaynaklar kullanılarak, öğretme - öğrenme sürecinin tasarlanması, uygulanması ve değerlendirilmesinde sistematik bir yaklaşım olduğu tanımı yapılmaktadır (Uşun, 2000).

Günümüzde teknoloji gibi eğitim ve uygulama programları da hızlı şekilde gelişmektedir. Gelişen teknoloji eğitim programlarının gelişmesine de olumlu katkı sağlamıştır. Teknolojinin bütün hayatımıza olduğu gibi eğitime de girmiştir. Değişen gelişen dünyamızda insanların da ihtiyaçları değişmiş ve çeşitlenmiştir. İşte bu ihtiyaçlara karşılık vermek için eğitimde teknoloji kullanımı zorunlu hale gelmiştir. Var olan eğitim teknolojilerinin de öğrencilere etkin sunulması için öğretmenlerin de yeterli bilgi ve beceriye sahip olması önemlidir.

Eğitim teknolojilerine yönelik olarak yapılan araştırmalar, öğretmenlerin eğitim teknolojilerini etkili kullanabilmelerinin ve öğrencilerine de bu konuda beceri kazandırmalarının son derece önemli olduğunu vurgulamaktadır (Korkmaz ve Usta, 2010).

Yalın'a göre (2007) eğitim teknolojisi, "insan öğrenmesi" olgusunun tüm yönlerini içeren problemleri sistematik olarak analiz etmek, bunlara çözümler geliştirmek üzere ilgili tüm unsurları (insan gücünü, bilgileri, yöntemleri, teknikleri, araç-gereçleri, düzenlemeleri vb.) ise koşarak uygun tasarımlar geliştiren, uygulayan, değerlendiren ve yöneten karmaşık bir süreçtir.

Januszewski ve Molenda (2008), eğitim teknolojisini ,uygun teknolojik kaynakları ve süreçleri üreterek,kullanarak ve yöneterek öğrenme faaliyetini kolaylaştırma ve iyileştirme uygulaması olduğunu söylemiştir.

Eğitim teknolojisi, eğitim faaliyetinin sürdürülmesi için hedef-davranışları belirleme,davranışları kazandırma gibi hedefler için eğitim ortamının zamanın koşullarına göre ayarlanmasıdır diyebiliriz.

Alkan'a göre (1997) eğitim teknolojisinin temel ilkeleri:

1- İstenilen hedef: Eğitim öğretim faaliyeti boyunca amaçlanan hedefe ulaşmayı yani tam öğrenme dediğimiz öğrenmeyi gerçekleştirmedi.

2- Görev: Toplumda oluşan sorunları bilimsel ve oluşturulan kuramsal bilgiler kullanarak bu sorunlara çözüm bulunmalıdır. Sorunlar rastgele değil de bilimsel yollarla çözülmek için çabalanmalıdır.

3- Konu ve Yöntem: Bir üstteki maddede de olduğu gibi eğitim teknolojisi bilimsel ve akla uygun araştırma konusunun konu ve yöntem olarak ele alınması gerekmektedir.

4- İçerik: Eğitimde içerik alanında bütünlük olma çok önemlidir. Eğitimin her alanında olduğu gibi içerik alanında da bütünlük esastır. Bununla birlikte eğitim teknolojisi de bütünlük içerisinde olmalıdır.

5- Program: Eğitimde program çok önemlidir program uygulayıcıları öğretmenlerin hem işlerini kolaylaştırıyor hem de öğretmenlerin verimini yükseltiyor. Hedeflere tümüyle ulaşabilmek için gereksiz tekrarlara ve gereksiz boşluklara yer verilmemelidir.

6- Süreç: Zaman öğrencilerin farklı özelliklerinin ortaya çıkmasında bir ilaç gibidir. Hedef her öğrencilerin kendi ilgi ve istekleri doğrultusunda tam öğrenmeyi gerçekleştirmektir. Böylece süreçler doğrultusunda öğrencilere göre çeşitli, farklı, esneye bilen yöntemler uygulanmalıdır.

7- Personel: Eğitim faaliyetinde personel çok önemlidir çünkü eğitimin gerçek uygulayıcılarıdır. Öğretmen ve diğer eğitim personellerinin performansını arttırmada eğitimde uygulamalar önemlidir.

8- Çevre: Eğitim faaliyetinin gerçekleştiği çevre iyi seçilip kontrol edilmelidir. Eğitimde hedefler eğitim sadece okullarda değil eğitim her çevrede olabilir mantığıyla yapılmalıdır.

9- Başarı: Eğitimde en temel hedef tüm öğrencilerin başarılı olmasıdır. Başarısızlıkların nedeni bulunarak önlemler alınmalıdır.

10- Değerlendirme: Eğitimde hedeflere ne ölçüde ulaşıldığını anlamak için değerlendirmeler yapılmaktadır. Açık, şeffaf bir değerlendirme istenilen hedeflere ne ölçüde ulaşıldığını göstermek adına çok önemli bir unsurdur.

2.4.1 Eğitimde Teknoloji Kullanımının Önemi

Eğitimin etkili ve hızlı bir şekilde ilerlemesi için eğitimde teknoloji kullanımının çok önemli olduğunu söyleyebiliriz. Eğitim teknolojisinin en önemli amacı verilen bilgilerin kalıcı hale gelmesi bu da ancak eğitim teknolojilerini bilinçli ve etkili kullanmakla mümkün olabilir.

Ayrıci eğitim de kullanılan bu araçgereçlerin öğrencide ilgi yaratabileceği unutulmamalı.

Teknoloji kullanımı, öğrencileri öğrenmeye odaklarken onların motivasyonunu ve güvenlerini arttırarak kişisel beceri gelişimine katkı sağlar (Heafner, 2004).

Eğitim teknolojilerini kullanma ve anlama üzerinde çalışmalar yapılmıştır.Geleneksel yöntemlerde öğrenci pasif kalabilmekte iken öğrenci eğitim sürecinde teknolojik araçgerci kullanarak daha aktif duruma gelebilir.

Sakallı, Bakay ve Hüssein'in (2008) 40 öğretmenle yaptıkları çalışmada, eğitim teknolojisinin kullanımının, öğrencinin öğrenmesinde daha fazla katkıda bulunduğu düşüncesinde oldukları belirlenmiştir. Yapılan araştırmalarda edinilen bulgulara göre, bilgisayar destekli eğitimin klasik eğitime bir alternatif olduğu ortaya konulmuştur.

Öğrenme - öğretmenin yapıldığı ortamların, teknolojik donanımlarla donatılması, sürecin daha verimli olmasında katkıda bulunabilecektir.

Bu araştırma sonuçlarına göre eğitim teknolojisi öğrenilen bilgilerin kalıcı olmasında günlük hayatta da uygulanabilmesinde çok önemli bir yere sahip olduğunu söyleyebiliriz.

2.4.2 Eğitimde Teknoloji Kullanımının Yararları

Eğitim faaliyeti sırasında öğretmenlerin rehberliğiyle öğrenciler aktif olabilirler.Daha zevkli ve daha hızlı bir eğitim gerçekleşebilir.Öğrencileri daha yaratıcı olmaya yönlendirebilir.Öğrencilerin gerçek hayatta yapamayacakları deneyimleri eğitim teknolojisi sayesinde göresellerle,video gösterileriyle v.b. ile yaşayabilir ve daha kaliteli ve çeşitli eğitim yapma imkanı bulabilirler.Uzaktan eğitim yoluyla kişi gidemeyeceği okullarda da eğitim alarak insanlara fırsat eşitliği sunabilir.Derslerin kayıt edilmesi yoluyla öğrenciler istedikleri saatte o dersleri tekrar etme ve çalışma imkanı bulurlar.

Eğitim teknolojisinin eğitime olumlu katkısının olumsuzluza dönüşmemesi için, iyi bir planlama yapılması önemli olabilir. Eğitim teknolojisinin sınıf etkinliklerinde plansız kullanması durumunda, eğitim teknolojilerinin tüm yararları, zarara dönüşecektir. Çünkü sınırlı bir zaman arasında, plansız bir eğitim teknolojisi kullanmak, zaman bakımından zarara dönüşebilir,zamanı ve parayı boş yere savurmaktan başka bir şey olmayacaktır.

2.5 ÖĞRETMENLERİN TEKNOLOJİ KULLANIMI VE TUTUMU

Öğrenme - öğretme süreci içinde öğretmen ve teknoloji, bu sürecin iki önemli unsurunu oluşturur. Çünkü öğrencilerin eğitiminde bu iki unsur önemlidir. Günümüz eğitim sisteminde değişik roller edinen öğretmenin, hem teknolojiden yararlanması, hem de teknolojinin eğitim amacıyla nasıl kullanılacağını öğrenciye öğretmesi gerekmektedir. ‘‘ Bununla birlikte öğretmenlerin çağın getirdiği yenilikler doğrultusunda öğretme- öğrenme süreçlerinde öğrencilere başarılı biçimde rehberlik yapabilmeleri için, teknolojiyi eğitim sürecinde nasıl ise koşacaklarını bilmeleri gerekmektedir ‘‘ (Uşun, 2006).

Öğretmen, eğitim öğretim sürecinde teknolojiden hem kendisi yararlanmalı hem de öğrencilerine teknolojilerin amacına uygun şekilde kullanılmasını öğretmesi önemli görülebilir. Bilgi, tecrübelerini öğrenciye aktararak sürecin sağlıklı yürütülmesini sağlayabilir.

Güven (2001)’e göre; öğretmenler, sürekli gelişen değişen dünyayı takip etmek ve değişimlere kendini alıştırmak zorundadır. Öğretmenler de değişen gelişen dünyada değişikliklere ayak uydurmak için sürekli mücadele halindedir. Tüm bu değişikliklere çocukların ve gençlerin ayak uydurmasında ve kendi öz benliğini korumada öğretmenlerin rolü önemlidir. Öğretmenler bu rollerini iyi yerine getirebilmek için çağın gerisinde kalmamalı , kendisini sürekli yenilemelidir.

Gelişen değişen Dünyamızda eğitimde yeni anlayışlar, yeni modeller ortaya çıkmakta öğretmen bu yeniliklere ayak uydurmalı ve bunu da öğrenciye aktarırken iyi bir rehber olması önemlidir.

Sever (2010)’ e göre öğretmenlerin eğitimdeki rolü çok büyüktür. Günümüzde öğretmenler her ne kadar öğrencilerin eğitimi sürecinde rehber gibi görünmekte olmasına rağmen öğretmen bu süreçte rehber olma görevini yerine getiremezse başarılı bir eğitim ortamından söz edemeyiz. Öğretmenler eğitim teknolojilerini etkili bir şekilde planlayıp, teknolojiyi kullanma konusunda rol model olması gerekir. Öğretmenin eğitim teknolojisini iyi ve etkin bir şekilde planlayıp sınıf içerisinde kullanabilmeli ve bu şekilde öğrencilere de teknoloji kullanma konusunda rol model olmalıdır.

Eğitim teknolojileri istendik hedef davranışlara uygun olması ayrıca öğretmen öğrencilerine iyi bir rol model olması önemli görülmektedir. Aksi halde eğitime faydası tartışmasız olan eğitim teknolojileri fayda yerine zarar verebilir.

Öğrencilerin sınıf içerisinde ve sınıf dışında olsun öğretmenlerini kendilerine örnek aldıkları birçok araştırma tarafından desteklenmiştir. Bu nedenle öğretmenlerin sınıf içerisinde veya sınıf dışında olsun öğrencilere iyi bir örnek olmaları gerekmektedir (Şişman, 2011).

İşman (2008)'e göre eğitim teknolojileri eğitime katkısının ne derece çok önemli olduğu tartışmasız şekilde görülmesine rağmen bu teknolojiyi verimli şekilde kullanacak öğretmenlere büyük iş düşmektedir. Öğretmen eğitim teknolojilerini kullanmadan önce mutlaka aşağıdaki sorulara cevap araması gerekir.

- Öğrenciler kullanılacak olan teknolojiye nasıl tepki gösterecek?
- Teknolojiler, kavramların öğretilmesinde nasıl katkı sağlayacak?
- Teknoloji, öğrenme öğretme yöntemlerini nasıl etkileyecek?
- Teknolojiyi kullanabilmek için öğrencilerde ne tür yetenekler olmalıdır?
- Teknoloji, benim öğrencimle olan ilişkiyi nasıl etkileyecek?
- Teknoloji, öğrencilerin başarısını nasıl artıracak?

Öğretmenlerin teknolojiye yönelik tutumları; eğitimde teknolojiyi kullanabilmeleri, eğitim teknolojilerinin vereceği faydaya inanmalarıyla doğrudan ilişkili olduğu görülebilir.

Namlu (1998) öğretmeni sınıf içinde araç kullanmaya iten faktörlerin eğitim aracına yönelik inançları, tutumları ve ona verdiği değerler olduğunu, ders araçlarının gerekliliğine inanmayan bir öğretmenin de derste araç-gereç kullanımında isteksiz davranacağını belirtmektedir. Öğretmenin kullanabileceği ne kadar zengin teknoloji devreye sokulsa da öğretmen istemediği sürece bu teknolojilerin kullanımında ve verimli olmasında sıkıntılar baş gösterecektir.

Namlu (2002) 1108 üniversite öğrencisi üzerinde öğretmen adaylarının teknoloji yönelik çekincelerini incelemek amacıyla teknoloji korku ölçeğini kullanarak yaptığı araştırmada; bilgisayar kullanma tecrübesi olanların, tecrübesi fazla olanlara göre daha fazla kaygı yaşadıklarını saptamıştır. Öğretmenlerin sınıfta teknoloji kullanımını engelleyen nedenler ortaya konmalıdır. Öğretmensiz bir eğitim süreci düşünülmemeyeceğine göre öğretmenlerin teknolojiye yönelik tutumlarının olumlu olması beklenmektedir. Birçok

gelişmiş ülkede, hemen hemen tüm okullarda bilgisayar destekli eğitim için altyapı oluşturulmuştur.

Teknolojinin hızlı gelişimiyle eğitim teknolojilerine de bu gelişme yansımıştır.Öğretmenleri bu gelişmelerden hizmetiçi eğitim kursları,seminerler gibi yollarla haberdar edip teknolojiden gerektiği kadar yararlanmaları sağlanmalıdır.

Koşar (2006) eğitim teknolojisi her ne kadar çeşitli olanaklar sunuyor olsa da eğer öğretmen ve öğrenciler eğitim teknolojilerini kullanma konusunda gerekli yeterliliğe sahip değilse eğitim teknolojisinin sunduğu bu olanakları hayata geçiremeyeceklerini söylemiştir.

Eğitim teknolojileri eğitimin vazgeçilmez unsurlarıdır ancak bu teknolojiyi amacına uygun,yerinde ve zamanında kullanma,öğrencilere kullandırma imkanı verebilme gibi durumların gerçekleşmesi varsa bir engel durumların onların ortadan kaldırılması gerekir.

2.6.KONUyla İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.6.1.Öğretmenlerin Teknoloji Kullanımıyla İlgili Araştırmalar:

Yılmaz (2012) Öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımı konusunda tutumlarının değerlendirilmesi.Sonuçta araştırmaya katılan öğretmenler teknoloji kullanımıyla ilgili tutumları olumlu olduğu görülmüştür.Derslerde teknolojik araçları kullanmanın olumlu sonuçlar vereceğini ve de bu konuda da kendilerini sürekli geliştirmek zorunda olduklarını belirttiler.

Baru (2015) Fen ve teknoloji öğretmenlerinin eğitim teknolojilerini kullanmaya yönelik tutumları ile bilgisayar kullanımı arasındaki ilişki var mı? Araştırma sonucunda ise Eğitim teknolojilerinin kullanımına olumlu katkısı olan bilgisayar kullanımına yönelik tutum arttıkça teknoloji kullanımı bundan olumlu bir şekilde etkilenmektedir.

Öztürk(2006) Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının eğitim teknolojilerini kullanmaya yönelik yeterlilikleri tespit edilmiştir.Araştırmaya katılan sosyal bilgiler öğretmen adaylarının eğitim teknolojilerini kullanmaya yönelik tutumlarının olumlu olduğu gözlemlenmiştir.

Yavuz(2006) ilköğretim sınıf öğretmeni adaylarının öğretimde teknolojik araçgereç kullanımı tutum ve araçgereç kullanımı hakkında fikirleri tespit edilmiştir.Sınıf

öğretmenlerinin öğretim teknolojilerini kullanma hakkındaki düşüncelerinin olumlu olduğu görülmüştür.

Korkmaz(2011) Öğretmen adaylarının öğretim teknolojilerine yönelik tutumlarının farklı değişkenlere göre değerlendirilmesi.Araştırma sonunda öğretmen adaylarının teknolojiyi kullanmaya yönelik tutumlarının olumlu olduğu görülmüştür.

2.6.2.Öğretmenlerin Mesleğe Yönelik Tutumlarıyla İlgili Araştırmalar:

Zorlu(2014)Okul öncesi öğretmenlerinin mesleğe yönelik tutumları, mesleki benlik saygıları ile iş doyumları arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Araştırma sonucunda mesleğe yönelik tutum ile mesleki benlik saygısının iş doyumunu anlamlı düzeyde etkilediği görülmüştür. Yönetici ilişkilerine memnun olan öğretmenlerinin iş doyumunun yüksek olduğu görülmüştür.Gelir düzeyinden memnun olan okulöncesi öğretmenlerinin gelir durumundan memnun olmayan okulöncesi öğretmenlere göre iş doyumunun daha fazla olduğu görülmüştür.Okulöncesi öğretmenlerin iş doyumunu cinsiyet,yaş,unvan,medeni durum,görev yapılan yer,okul türüne göre farklılık göstermediği görülmüştür.

Şahin(2010) Okul öncesi öğretmenlerinin mesleğe karşı tutumları ile mesleki yeterlilik arasındaki ilişkiler incelenmiştir.Araştırma sonucunda okulöncesi öğretmenlerin mesleğe karşı tutumları çok olumlu olmakla birlikte bazı kişilik özelliklerin mesleğe karşı tutumlar üzerinde etkiliyken bazı kişilik özelliklerin mesleğe karşı tutumlar üzerine etkili olmadığı görülmüştür.Okulöncesi öğretmenleri kendilerini mesleki yönden yeterli bulduklarını belirtmişlerdir. Okul öncesi öğretmenlerinin bazı kişilik özellikleri mesleğe yönelik tutumlarını etkilerken, bazı kişilik özellikleri ise tutumlarını değiştirmedikleri, Okul öncesi öğretmenlerinin mesleğe yönelik tutumları ile yeterlilik algıları arasında çok anlamlı bir ilişki olduğu belirtilmiştir.

Eroğlu(2011) Öğretmenlik uygulama dersinin beden eğitim öğretmen adayların mesleğe yönelik tutumlar ve mesleki yeterlilik üzerine bir etkisinin olup olmadığı araştırılmıştır.Araştırma sonucunda mesleğe yönelik yeterlilik düzeyi öğretmenlik uygulamasından olumlu yönde etkilendiği belirtilmiştir.Öğretmenlik uygulama dersi mesleğe yönelik tutumu da olumlu etkilediği ancak sonrasında bir düşüş olduğu görülmüştür.

BÖLÜM III

3.YÖNTEM

3.1. ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ

Araştırma nicel bir araştırma olup hem betimsel hemde ilişkisel araştırma kullanılmıştır. Sınıf öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımına ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları tarama (survey) yöntemi kullanılarak betimlenmiştir. Tarama araştırmalarında bir konuya ya da olaya ilişkin katılımcıların görüşlerini ya da ilgi, beceri, yetenek, tutum vb. özelliklerinin belirlendiği genellikle diğer araştırmalar göre daha büyük örneklem üzerinde yapılan araştırmalardır (Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2009).

Araştırmada ilişkisel araştırma boyutunda ise sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımı bazı değişkenler açısından incelenmiştir. Buradaki amaç, iki ve daha çok değişken arasında birlikte değişimin varlığını ya da derecesini belirlemek ve neden-sonuç ile ilgili ipuçları elde etmek amacıyla yapılmaktadırlar (Creswell, 2012)

3.2. EVREN VE ÖRNEKLEM

Araştırmanın evrenini 2015-2016 eğitim öğretim yılında Kırşehir İli Merkez ilçede görev yapan 465 sınıf öğretmeninden araştırmamıza gönüllü olarak katılan 195 sınıf öğretmeninden oluşmaktadır. Evren, araştırma sonuçlarının genellenmek istendiği elemanlar bütünüdür (Karasar, 2007). Hedef evren, soyut bir kavramdır; tanımlanması kolay fakat ulaşılması güç ve çoğu zaman olanaksızdır Bu nedenle araştırma kapsamında ulaşılabilen evrene gidilmiştir. Ulaşılabilen evren somuttur ve pratikte araştırmalar çalışma evreni üzerinden yapılmaktadır (Karasar, 1991). Ölçme araçları İl Milli Eğitim Müdürlüğü aracılığı ile sınıf öğretmenlerine ulaştırılmış ve araştırmaya öğretmenlerin katılımları gönüllülük ilkesine göre yapılmıştır.

Tablo 2.1. Çalışmaya katılan sınıf öğretmenlerine ilişkin demografik bulgular

		n	%
Cinsiyet	Erkek	105	53,8
	Kadın	90	46,2
Yaş	18 - 25	0	0
	26 - 30	15	7,6
	31 - 35	36	18,4
	36 - 40	50	25,6
	41 ve üstü	94	48,4
Görevdeki Unvan	Öğretmen	157	80,5
	Müdür yardımcısı	13	6,6
	Müdür	25	12,9
Meslekteki Kıdem	1 - 5 yıl	7	3,5
	6 - 10 yıl	15	7,6
	11 - 15 yıl	25	12,9
	16 - 20 yıl	45	23,2
	21 yıl ve üzeri	103	52,8
Bilgisayar Sertifikasına Sahip Olma	Yok	28	14,4
	Özel eğitimle temin	64	32,8
	Hizmet içi eğitimle temin	103	52,8

Yapılan tanımlayıcı istatistiklerde çalışmaya katılımcıların büyük çoğunluğunun erkek (%53,8), diğer kısmının da kadın (%46,2) olduğu görülmektedir. Yaş grubu değişkeni açısından örneklemin büyük çoğunluğu 41 ve üstü yaş grubuna (%48,4) dahildir. Sınıf öğretmenlerinin %80,5'i öğretmen iken, %52,8'si 21 yıl ve üzeri deneyime sahiptir. Bilgisayar sertifikasına sahip olma değişkeni açısından incelendiğinde katılımcıların büyük çoğunluğunun bilgisayar sertifikalarını hizmet içi eğitimle temin ettiği (%52,8), daha sonra özel eğitimle temin ettiği (%32,8), en az katılımcının bilgisayar sertifikasına sahip olmayanların (%14,4) olduğu görülmektedir.

3.3. VERİLERİ TOPLAMA ARAÇLARI

Kişisel Bilgi Formu. Araştırmacı tarafından geliştirilen çalışan kadınlara ait kişisel ve mesleki bilgileri öğrenmek amacıyla oluşturulmuş 8 soru içermektedir. Kişisel bilgi formunda demografik bilgi (cinsiyet, yaş, medeni durum, aylık gelir düzeyi memnuniyeti) ve mesleki bilgilere (ünvan, kıdem, bilgisayar sertifikasına sahip olma durumu, yöneticilerle olan ilişki) dair sorular yer almaktadır. (EK-I)

Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği. ÇETİN (2006) tarafından geliştirilmiş öğretmenlik mesleğine yönelik tutum ölçeği, sorulan sorulara göre sevgi (1 - 19., 23., 24., 26. sorular), değer (21, 22, 25, 27, 28, 30, 33, 35. sorular), uyum (20, 29, 31, 32, 34. sorular) olarak üç alt ölçeğe ayrılmıştır.

Çetin (2006) Eğitimde Teknolojiyi Kullanma Tutum Ölçeği. Ölçek, sorulan sorulara göre eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansması (1 - 16. sorular), eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme (17 - 30. sorular), eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi(31 - 39. sorular) olarak üç alt ölçeğe ayrılmıştır.

3.4. VERİLERİN ANALİZİ

Verilerin istatistiksel analizi SPSS 21 istatistik paket programı ile yapılmıştır. Katılımcıların sosyo demografik özellikleri ve mesleki özelliklerine ait kategorik değişkenler için tanımlayıcı istatistiklerden; sayı (n) ve oranlar (%) kullanılmıştır. Ölçek alt boyutlarının puanları ve toplam ölçek puanları için tanımlayıcı istatistiklerden; ortalama ve standart sapma kullanılmıştır. Sosyo demografik ve mesleki özelliklerin, depresyon, mesleki bakış açıları ve mesleki soruları içeren gruplarda; 2 grupta ölçeklerin puan ortalamalarını karşılaştırmak için parametrik testlerden t testi ve 2'den fazla grupta ölçek puan ortalamalarını karşılaştırmak için parametrik testlerden ANOVA (Varyans Analizi) kullanılmıştır. Ölçekler arasındaki ilişkinin araştırılması için Korelasyon Analizi uygulanmış ve Pearson Korelasyon Katsayısı verilmiştir. Tüm karşılaştırmalar için istatistik önem seviyesi (p) 0.05 düzeyinde tutulmuştur

BÖLÜM IV.

4.BULGULAR

4.1 GÜVENİRLİK ANALİZİ

Araştırma kapsamında anket uygulanan 195 veri üzerinden ölçek boyutları için hesaplanan cronbach alpha güvenirlik katsayıları tablo 1 de verilmiştir.

Tablo 1. Güvenirlik İstatistikleri

Ölçek Katsayısı	Madde Sayısı	Cronbach's Alpha Güvenirlik
A.Sevgi Ölçeği	22	0,863
B.Değer Ölçeği	8	0,705
C.Uyum Ölçeği	5	0,735
D.Eğitimde Teknoloji Kullanımın Öğretim Süreçlerine yansımaları	16	0.675
E.Eğitimde Teknoloji Kullanımında Kendini Geliştirme	14	0.814
F.Eğitimde Teknoloji Kullanımı Ve Sınıf Yönetimi	9	0.647

Tablo 1 de gösterilen güvenirlik katsayıları incelendiğinde tüm anket bölümleri için 0,5 den büyük ve 1 e oldukça yakın olduğu görülür. Bu istatistikler araştırmaya devam edebilmek için güvenirlik koşulunun sağlandığını gösterir.

4.2 TANIMLAYICI İSTATİSTİKLER

Araştırmanın bu kısmında örnekleme ait tanımlayıcı istatistikler tablo 2 yardımıyla incelenmiştir.

Tablo 2 Tanımlayıcı İstatistikler

	Sayı (n)	Frekans (%)
Cinsiyet		
Erkek	105	53,8
Kadın	90	46,2
Yaş grubu		
18 - 25	0	0
26 - 30	15	7,6
31 - 35	36	18,4
36 - 40	50	25,6
41 ve üstü	94	48,4
Görevdeki Unvan		
Öğretmen	157	80,5
Ücretli öğretmen	0	0
Stajyer öğretmen	0	0
Müdür yardımcısı	13	6,6
Müdür	25	12,9
Meslekteki Kıdem		
1 - 5 yıl	7	3,5
6 - 10 yıl	15	7,6
11 - 15 yıl	25	12,9
16 - 20 yıl	45	23,2
21 yıl ve üzeri	103	52,8
Bilgisayar Sertifikasına Sahip Olma		
Yok	28	14,4
Özel eğitimle temin	64	32,8
Hizmet içi eğitimle temin	103	52,8
Medeni Durum		
Bekar	50	25,6
Evli	145	74,4
Ücret Memnuniyeti		
Çok memnunum	13	6,6
Memnunum	50	25,6
Kararsızım	3	1,5
Az memnunum	35	17,9
Memnun değilim	94	48,4
Yöneticilerle Olan İlişki		
Çok memnunum	63	32,3
Memnunum	118	60,5
Kararsızım	8	4,16
Az memnunum	4	2,05
Memnun değilim	1	0,9

Yapılan tanımlayıcı istatistiklerde çalışmaya katılımcıların büyük çoğunluğunun erkek (%53,8), diğer kısmının da kadın (%46,2) olduğu görülmektedir.

Yaş grubu değişkeni açısından incelendiğinde katılımcıların büyük çoğunluğunun 41 ve üstü yaş grubuna (%48,4) dahil olduğu, daha sonra 36 - 40 yaş grubu (%25,6), 31 - 35 yaş grubu (%18,4), 26 - 30 yaş grubunun (%7,6) olduğu, en az ise 18 - 25 yaş grubu (%) olduğu görülmektedir.

Görevdeki unvan değişkeni açısından incelendiğinde katılımcıların büyük çoğunluğunun öğretmen (%80,5), daha sonra müdür (%12,9), müdür yardımcısı (%6,6) en son ise ücretli öğretmen (%0) ve stajyer öğretmen (%0) olduğu görülmektedir.

Mesleki kıdem değişkeni açısından incelendiğinde katılımcıların büyük çoğunluğunun 21 yıl ve üzeri (%52,8) deneyim, daha sonra 16 - 20 yıl (%23,2), sonra 11 - 15 yıl (%12,9), 6 - 10 yıl (%7,6) en az 1 - 5 yıl (%3,5) deneyime sahip oldukları görülmektedir.

Bilgisayar sertifikasına sahip olma değişkeni açısından incelendiğinde katılımcıların büyük çoğunluğunun bilgisayar sertifikalarını hizmet içi eğitimle temin ettiği (%52,8), daha sonra özel eğitimle temin ettiği (%32,8), en az katılımcının bilgisayar sertifikasına sahip olmayanların (%14,4) olduğu görülmektedir.

Medeni durum değişkeni açısından incelendiğinde katılımcılarının büyük çoğunluğunun evli (%74,4) en az ise bekar katılımcıların (%25,6) olduğu görülmektedir.

Ücret memnuniyeti değişkeni açısından incelendiğinde katılımcıların büyük çoğunluğunun memnun olmayan (%48,4), daha sonra memnun olanlar (%25,6), az memnun (%17,9), çok memnun (%6,6), en az kararsız olanların (%1,5) olduğu görülmektedir.

Yöneticilerle olan ilişki değişkeni açısından incelendiğinde katılımcıların büyük çoğunluğunun memnun olanlar (%60,5), daha sonra çok memnun olanların (%32,3), kararsız olanların (%4,16), az memnun olanların (%2,05), en az memnun olmayanların (%0,9) olduğu görülmektedir.

4.3 KATILIMCILARIN ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE YÖNELİK TUTUMLARI

Bu bölümde ÇETİN (2006) tarafından geliştirilen öğretmenlik mesleğine yönelik tutum ölçeği, sorulan sorulara göre sevgi (1 - 19., 23., 24., 26. sorular), değer (21, 22, 25, 27, 28, 30, 33, 35. sorular), uyum (20, 29, 31, 32, 34. sorular) olarak üç alt ölçeğe ayrılmıştır.

4.3.1 Cinsiyete Değişkenine İlişkin Bulgular

Cinsiyete göre öğretmenlerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla bağımsız “t” testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Cinsiyete göre öğretmenlerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla bağımsız “t” testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 3 Cinsiyet Değişkenine Göre T Testi Değerleri

Boyut	Cinsiyet	N	X	SD	df	T	p	Etki Büyüklüğü
GENEL	Erkek	105	4,15	0,51	145	1,356	,154	,54
	Kadın	90	4,01	0,43				
Sevgi	Erkek	105	4,17	0,51	145	1,345	,154	,34
	Kadın	90	4,12	0,49				
Değer	Erkek	105	4,36	0,57	145	1,435	,145	,31
	Kadın	90	4,15	0,37				
Uyum	Erkek	105	4,51	0,46	145	2,543	,037	,77
	Kadın	90	4,36	0,34				

Genel olarak bulgulara bakıldığında, erkek öğretmenlerin ortalamasının $X=4,15$, kadın öğretmenlerinin ortalamasının $X=4,01$ olduğu, erkek öğretmen ortalamasının, kadın öğretmen ortalamasından daha yüksek olmasına karşın, t - testi sonucuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı ($p>0,05$) görülmektedir. Hesaplanan etki değeri .54'tür. Buna göre, tutum alt değer puanlarında gözlenen varyansın yaklaşık %54'ünün gruba bağlı olduğu söylenebilir.

Bulgulara bakıldığında anketin birinci alt boyutu olan sevgi ölçeğinde, erkek öğretmenlerin ortalaması $X=4,17$, kadın öğretmenlerin ortalaması ise $X=4,12$ 'dir. Erkek öğretmenlerin ortalamasının daha yüksek olmasına karşın t-testi sonucuna göre istatistiksel olarak aradaki fark anlamlı bulunmamıştır ($p>0,05$). Buna göre kadın öğretmenlerle erkek öğretmenlerin, öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasında sevgi alt boyutuna yönelik anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır.

Anketin ikinci alt boyutu olan değer alt boyutu erkek öğretmenlerin ortalaması ($X=4,36$) ile kadın öğretmenlerin ortalaması ($X=4,15$) arasındaki fark yapılan t-testine göre istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. ($p>0,05$) Buna göre kadın öğretmenlerle erkek

öğretmenlerin, öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasında değer alt boyutuna yönelik anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır.

Anketin üçüncü alt boyutu olan uyum alt boyutu ise erkek öğretmenlerin ortalaması ($X=4,51$) ile kadın öğretmenlerin ortalaması ($X=4,36$) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmaktadır ($p < 0,05$).

4.3.2 Yaş Değişkenine İlişkin Bulgular

Yaşa göre öğretmenlerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 4 Yaş Değişkenine Göre ANOVA Testi Sonuçları

		(n)	X	Standart Sapma	P
Sevgi	26-30	15	3.43	0.43	0.09
	31-35	36	3.43	0.46	
	36-40	50	3.46	0.51	
	41 ve üstü	94	3.62	0.57	
	Toplam	95	3.45	0.46	
Değer	18-25	0	0	0	0.07
	26-30	15	3.67	0.45	
	31-35	36	4.01	0.51	
	36-40	50	4.01	0.57	
	41 ve üstü	94	4.15	0.64	
	Toplam	195	4.06	0.54	
Uyum	18-25	0	0	0	0.064
	26-30	15	4.15	0.39	
	31-35	36	4.36	0.43	
	36-40	50	4.56	0.51	
	41 ve üstü	94	4.51	0.46	
	Toplam	195		0.46	

Tablo 4'deki bulgulara göre sevgi alt boyutunda en yüksek ortalamanın, 41 ve üstü yaş aralığındaki öğretmenlere ($X=3,62$, $S=0,57$), en düşük anlamlı ortalamanın (0 dışında) 26 - 30 ve 31 - 35 yaş aralığında olan öğretmenlere ($X=3,43$, $S=0,43$, $X=3,43$, $S=0,46$) olduğu görülmektedir. Ancak yapılan analiz sonucunda, yaş değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır. ($p > 0.05$) Buna göre tüm yaş değişkenleri arasında, sevgi alt boyutu açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamaktadır.

Tablo 4'deki bulgulara göre değer alt boyutunda en yüksek ortalamanın, 41 ve üstü yaş aralığındaki öğretmenlere ($X=4,15$, $S=0,64$), en düşük anlamlı ortalamanın (0 dışında) 26 - 30 yaş aralığında olan öğretmenlere ($X=3,67$, $S=0,45$) olduğu görülmektedir. Ancak yapılan analiz sonucunda, yaş değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır. ($p>0.05$) Buna göre tüm yaş değişkenleri arasında, değer alt boyutu açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamaktadır.

Tablo 4'deki bulgulara göre uyum alt boyutu en yüksek ortalamanın, 36 - 40 yaş aralığındaki öğretmenlere ($X=4,56$, $S=0,51$), en düşük anlamlı ortalamanın (0 dışında) 26 - 30 yaş aralığında olan öğretmenlere ($X=4,15$, $S=0,39$) olduğu görülmektedir. Ancak yapılan analiz sonucunda, yaş değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır. ($p>0.05$) Buna göre tüm yaş değişkenleri arasında, uyum alt boyutu açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamaktadır.

4.3.3 Görevdeki Ünvan Değişkenine İlişkin Bulgular

Görevdeki ünvan değişkenine göre öğretmenlerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 5 Görevdeki Ünvan Değişkenine Göre ANOVA Testi Sonuçları

		(N)	X	Standart Sapma	P
Sevgi	Öğretmen	157	4.29	0.57	0.09
	Ücretli Öğretmen	0	0	0	
	Stajyer Öğretmen	0	0	0	
	Müdür Yardımcısı	13	4.10	0.45	
	Müdür	25	4.13	0.46	
	Toplam	195	4.17	0.51	
Değer	Öğretmen	157	4.27	0.51	0.0146
	Ücretli Öğretmen	0	0	0	
	Stajyer Öğretmen	0	0	0	
	Müdür Yardımcısı	13	3.97	0.43	
	Müdür	25	4.05	0.46	
	Toplam	195	4.03	0.46	
Uyum	Öğretmen	157	4.36	0.64	0.034
	Ücretli Öğretmen	0	0	0	
	Stajyer Öğretmen	0	0	0	
	Müdür Yardımcısı	13	4.10	0.37	
	Müdür	25	4.27	0.51	
	Toplam	195	4.30	0.57	

Tablo 5'deki bulgulara göre sevgi alt boyutunda en yüksek ortalamanın, öğretmenler ($X=4,29$, $S=0,57$), en düşük anlamlı ortalamanın (0 dışında) müdür yardımcılarının ($X=4,10$, $S=0,45$) olduğu görülmektedir. Ancak yapılan analiz sonucunda, unvan değişkenleri arasında istatistiksel olarak fark anlamlı değildir. ($p>0.05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, sevgi alt boyutu açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamaktadır.

Tablo 5 'deki bulgulara göre değer alt boyutunda en yüksek ortalamanın, öğretmenler ($X=4,27$, $S=0,51$), en düşük anlamlı ortalamanın (0 dışında) müdür yardımcılarının ($X=3,97$, $S=0,43$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, unvan değişkenleri arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır. ($p<0.05$) Buna göre tüm unvan değişkenleri arasında, değer alt boyutu açısından öğretmenlerin daha etkin olduğu, en az müdür yardımcılarının etkin olduğu görülmektedir.

Tablo 5'deki bulgulara göre uyum alt boyutu en yüksek ortalamanın, öğretmenlere ($X=4,36$, $S=0,64$), en düşük anlamlı ortalamanın (0 dışında) müdür yardımcılarının ($X=4,10$, $S=0,37$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, unvan değişkenleri arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır. ($p<0.05$) Buna göre tüm ünvan değişkenleri arasında, uyum alt boyutu açısından öğretmenlerin daha etkin olduğu, en az müdür yardımcılarının etkin olduğu görülmektedir.

4.3.4 Meslekteki Kıdem Değişkenine İlişkin Bulgular

Mesleki kıdeme göre öğretmenlerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 6 Meslekteki Kıdem Değişkenine Göre ANOVA Testi Sonuçları

		(n)	X	Standart Sapma	P
Sevgi	1-5 Yıl	7	4.16	0.75	0.043
	6-10 Yıl	15	4.12	0.72	
	11-15 Yıl	25	3.96	0.67	
	16-20 Yıl	45	3.90	0.37	
	21 Yıl Ve Üzeri	103	4.15	0.64	
	Toplam	195	4.01	0.67	
Değer	1-5 Yıl	7	4.26	0.57	0.043
	6-10 Yıl	15	4.21	0.51	
	11-15 Yıl	25	4.17	0.49	
	16-20 Yıl	45	4.03	0.46	
	21 Yıl Ve Üzeri	103	4.19	0.51	
	Toplam	195	4.21	0.52	
Uyum	1-5 Yıl	7	4.36	0.73	0.046
	6-10 Yıl	15	4.30	0.67	
	11-15 Yıl	25	4.17	0.59	
	16-20 Yıl	45	4.06	0.57	
	21 Yıl Ve Üzer	103	4.26	0.64	
	Toplam	195	4.27	0.67	

Tablo 6'deki bulgulara göre sevgi alt boyutunda en yüksek ortalamanın, 1 - 5 yıl arası kıdeme sahip olanların ($X=4,16$, $S=0,75$), en düşük ortalamasının 16 - 20 yıl arası kıdeme sahip olanların ($X=3,90$, $S=0,57$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, kıdem değişkenleri arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır. ($p<0,05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, çalışmanın ilk yıllarında alt boyutu daha etkin davranışlar gösterdiği, bu durumun 16 - 20 yılda en düşük seviyesine ulaştığı, 21 ve üzeri yılda ise ikinci olarak en etkin olduğu görülmektedir. Bu durum, öğretmenliğe yeni başlayanların sevgi ölçeği açısından en olumlu görüşlere sahipken, kıdem arttıkça bu görüşlerin azaldığı, emeklilik yaşına yakın olduğunda ise bu görüşün tekrar arttığı ile açıklanabilmektedir.

Tablo 6 'deki bulgulara göre değer alt boyutunda en yüksek ortalamanın, 1 - 5 yıl arası kıdeme sahip olanların ($X=4,26$, $S=0,57$), en düşük ortalamasının 16 - 20 yıl arası kıdeme sahip olanların ($X=4,03$, $S=0,46$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, kıdem değişkenleri arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır. ($p<0,05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, çalışmanın ilk yıllarında değer alt boyutu daha etkin davranışlar

gösterdiği, bu durumun 16 - 20 yılda en düşük seviyesine ulaştığı, 21 ve üzeri yılda ise ikinci olarak en etkin olduğu görülmektedir. Bu durum, öğretmenliğe yeni başlayanların değer alt boyutu açısından en olumlu görüşlere sahipken, kıdem arttıkça bu görüşlerin azaldığı, emeklilik yaşına yakın olduğunda ise bu görüşün tekrar arttığı ile açıklanabilmektedir.

Tablo 6'deki bulgulara göre uyum alt boyutu en yüksek ortalamanın, 1 - 5 yıl arası kıdeme sahip olanların ($X=4,36$, $S=0,73$), en düşük ortalamanın 16 - 20 yıl arası kıdeme sahip olanların ($X=4,06$, $S=0,57$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, kıdem değişkenleri arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır. ($p<0.05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, çalışmanın ilk yıllarında uyum alt boyutu daha etkin davranışlar gösterdiği, bu durumun 16 - 20 yılda en düşük seviyesine ulaştığı, emeklilik yaşına doğru ikinci olarak en etkin olduğu görülmektedir. Bu durum, öğretmenlikte ilk yıllarda uyum ölçeği açısından en olumlu görüşlere sahipken, kıdem arttıkça bu görüşlerin azaldığı, emeklilik yaşına yakın olduğunda ise bu görüşün tekrar arttığı ile açıklanabilmektedir.

4.3.5 Bilgisayar Sertifikasına Sahip Olma Değişkenine İlişkin Bulgular

Bilgisayar sertifikasına sahip olma durumuna göre öğretmenlerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla tek yönlü ANOVA testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 7 Bilgisayar Sertifikasına Sahip Olma Değişkenine Göre ANOVA Testi Sonuçları

		(N)	X	Standart Sapma	P
Sevgi	Yok	28	4.27	0.43	0.073
	Özel Eğitimle Temin	64	4.36	0.57	
	Hizmetiçi Eğitimle Temin	103	4.57	0.67	
	Toplam	195	4.32	0.52	
Değer	Yok	28	4.63	0.45	0.067
	Özel Eğitimle Temin	64	4.72	0.52	
	Hizmet İçi Eğitimle Temin	103	4.75	0.57	
	Toplam	195	4.71	0.51	
Uyum	Yok	28	4.17	0.51	0.064
	Özel Eğitimle Temin	64	4.57	0.55	
	Hizmet İçi Eğitim	103	5.55	0.75	
	Toplam	195	5.13	0.67	

Tablo 7’deki bulgulara göre sevgi alt boyutunda en yüksek ortalamanın, bilgisayar sertifikasını hizmet içi eğitimle temin edenlerin ($X=4,57$, $S=0,67$), en düşük ortalamanın bilgisayar sertifikası olmayanların ($X=4,27$, $S=0,43$) olduğu görülmektedir. Ancak yapılan analiz sonucunda, bilgisayar sertifikasına sahip olma değişkenleri arasında istatistiksel olarak fark anlamlı değildir. ($p>0.05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, sevgi alt boyutu açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamaktadır.

Tablo 7 ‘deki bulgulara göre değer alt boyutunda en yüksek ortalamanın, bilgisayar sertifikasını hizmet içi eğitimle alanların ($X=75$, $S=0,57$), en düşük ortalamanın bilgisayar sertifikasına sahip olmayanların ($X=4,63$, $S=0,45$) olduğu görülmektedir. Ancak yapılan analiz sonucunda, bilgisayar sertifikasına sahip olma değişkenleri arasında istatistiksel olarak fark anlamlı değildir. ($p>0.05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, değer alt boyutu açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamaktadır.

Tablo 7’deki bulgulara göre uyum alt boyutu en yüksek ortalamanın, bilgisayar sertifikasını hizmet içi eğitimle alanların ($X=5,55$, $S=0,75$), en düşük ortalamanın bilgisayar sertifikasına sahip olmayanların ($X=4,17$, $S=0,51$) olduğu görülmektedir. Ancak yapılan analiz sonucunda, bilgisayar sertifikasına sahip olma değişkenleri arasında istatistiksel olarak fark anlamlı değildir. ($p>0.05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, uyum alt boyutu açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamaktadır.

4.3.6 Medeni Durum Değişkenine İlişkin Bulgular

Medeni duruma göre öğretmenlerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla bağımsız “t” testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 8 Medeni Durum Değişkenine Göre T - Testi Sonuçları

Medeni Durum		N	X	S	Sd	T	P
Sevgi	Bekar	50	4.36	0.51	145	1.37	.073
	Evli	145	4.10	0.46			
Değer	Bekar	50	4.39	0.73	145	1.563	.075
	Evli	145	3.91	0.57			
Uyum	Bekar	50	4.36	0.57	145	2.175	.070
	Evli	145	3.95	0.46			

Tablo 8’deki bulgulara göre sevgi alt boyutunda en yüksek ortalamanın, evliler ($X=4,36$, $S=0,51$), en düşük ortalamanın bekar olanların ($X=4,10$, $S=0,46$) olduğu

görülmektedir. Evlilerin ortalaması daha yüksek olmasına karşın t-testi sonucuna göre aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. ($p>0,05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, sevgi alt boyutu açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamaktadır.

Tablo 8'deki bulgulara göre değer alt boyutunda en yüksek ortalamanın ,evliler ($X=4,39$, $S=0,73$), en düşük ortalamanın bekar olanların ($X=3,91$, $S=0,57$) olduğu görülmektedir. Evlilerin ortalaması daha yüksek olmasına karşın t-testi sonucuna göre aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. ($p> 0,05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, değer alt boyutu açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamaktadır.

Tablo 8'deki bulgulara göre uyum alt boyutunda en yüksek ortalamanın, evliler ($X=4,36$, $S=0,57$), en düşük ortalamanın bekar olanların ($X=3,95$, $S=0,46$) olduğu görülmektedir. Evlilerin ortalaması daha yüksek olmasına karşın t-testi sonucuna göre aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. ($p> 0,05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, değer alt boyutu açısından anlamlı bir fark yoktur.

4.3.7 Ücret Memnuniyeti Değişkenine İlişkin Bulgular

Ücret memnuniyetine göre öğretmenlerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 9 Ücret Memnuniyeti Değişkenine Göre ANOVA Testi Sonuçları

		(n)	X	Standart Sapma	P
Sevgi	Çok Memnunum	13	3.75	0.43	0.031
	Memnunum	50	4.16	0.51	
	Kararsızım	3	3.70	0.37	
	Az Memnunum	35	3.97	0.46	
	Memnun Değilim	94	4.36	0.57	
	Toplam	195	3.79	0.49	
Değer	Çok Memnunum	13	3.46	0.51	0.025
	Memnunum	50	4.01	0.61	
	Kararsızım	3	3.27	0.46	
	Az Memnunum	35	3.75	0.57	
	Memnun Değilim	94	4.17	0.73	
	Toplam	195	3.67	0.57	
Değer	Çok Memnunum	13	3.15	0.37	0.043
	Memnunum	50	4.15	0.51	
	Kararsızım	3	3.57	0.25	
	Az Memnunum	35	3.46	0.46	
	Memnun Değilim	94	4.36	0.67	
	Toplam	195	3.46	0.46	

Tablo 9'daki bulgulara göre sevgi alt boyutunda en yüksek ortalamanın, memnun değilim ($X=4,36$, $S=0,57$), en düşük ortalamanın kararsız olanların ($X=3,70$, $S=0,37$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, ücret memnuniyeti arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır. ($p<0.05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, ücret memnuniyetinin sevgi alt boyutunda daha etkin davranışlar gösterdiği, bu durum kendisini ücret memnuniyeti düştükçe sevgi alt boyutu arasından olumsuz görüşlerin artışı, ücret memnuniyeti arttıkça sevgi alt boyutu açısından olumlu görüşlerin artışı olarak göstermektedir.

Tablo 9'daki bulgulara göre değer alt boyutunda en yüksek ortalamanın, memnun değilim ($X=4,17$, $S=0,73$), en düşük ortalamanın kararsızım cevabı verenler ($X=3,27$, $S=0,46$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, ücret memnuniyeti arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır ($p<0.05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında, ücret memnuniyetinin değer alt boyutunda daha etkin davranışlar gösterdiği, bu durum kendisini ücret memnuniyeti düştükçe değer alt boyutu arasından olumsuz görüşlerin artışı, ücret memnuniyeti arttıkça değer alt boyutu açısından olumlu görüşlerin artışı olarak göstermektedir.

Tablo 9'daki bulgulara göre uyum alt boyutu en yüksek ortalamanın, memnun değilim ($X=4,36$, $S=0,67$), en düşük ortalamanın kararsızım cevabı verenler ($X=3,57$, $S=0,25$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, ücret memnuniyeti arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır. ($p<0.05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, ücret memnuniyetinin uyum alt boyutunda daha etkin davranışlar gösterdiği, bu durum kendisini ücret memnuniyeti düştükçe uyum alt boyutu arasından olumsuz görüşlerin artışı, ücret memnuniyeti arttıkça uyum alt boyutu açısından olumlu görüşlerin artışı olarak göstermektedir.

4.3.8 Yöneticilerle Olan İlişki Değişkenine İlişkin Bulgular

Yöneticilerle olan ilişki değişkenine göre öğretmenlerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 10 Yöneticilerle Olan İlişki Değişkenine Göre ANOVA Testi Sonuçları

	(n)	X	Standart Sapma	P
Sevgi	Çok Memnunum	63	4.51	0.67
	Memnunum	118	4.75	0.75
	Kararsızım	8	3.67	0.51
	Az Memnunum	4	3.46	0.46
	Memnun Değilim	1	3.16	0.37
	Toplam	195	3.96	
Değer	Çok Memnunum	63	4.57	0.73
	Memnunum	118	4.67	0.75
	Kararsızım	8	3.57	0.61
	Az Memnunum	4	3.46	0.59
	Memnun Değilim	1	3.04	0.51
	Toplam	195	3.95	0.67
Uyum	Çok Memnunum	63	4.67	0.87
	Memnunum	118	4.75	0.97
	Kararsızım	8	3.46	0.64
	Az Memnunum	4	3.16	0.59
	Memnun Değilim	1	2.64	0.51
	Toplam	195	3.75	0.73

Tablo 10'daki bulgulara göre sevgi alt boyutunda en yüksek ortalamanın,, memnunum ($X=4,75$, $S=0,75$), en düşük ortalamanın memnun değilim cevabı verenler ($X=3,16$, $S=0,37$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır. ($p<0.05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti sevgi alt boyutu daha etkin davranışlar gösterdiği, bu durum kendisini yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti düştükçe sevgi alt boyutu açısından olumsuz görüşlerin artışı, yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti arttıkça sevgi alt boyutu açısından olumlu görüşlerin artışı olarak göstermektedir.

Tablo 10'daki bulgulara göre değer alt boyutunda en yüksek ortalamanın, memnunum ($X=4,67$, $S=0,75$), en düşük ortalamanın memnun değilim cevabı verenler($X=3,04$, $S=0,51$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti arasında. istatistiksel olarak fark anlamlıdır. ($p<0.05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, yöneticilerle olan ilişki memnuniyetinin değer alt boyutu daha etkin davranışlar gösterdiği, bu durum kendisini yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti düştükçe değer alt boyutu açısından olumsuz görüşlerin artışı, yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti arttıkça değer alt boyut açısından olumlu görüşlerin artışı olarak göstermektedir.

Tablo 10'daki bulgulara göre uyum alt boyutu en yüksek ortalamanın, memnunum ($X=4,75$, $S=0,97$), en düşük ortalamanın memnun değilim cevabı verenler ($X=2,64$,

S=0,51) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır. ($p<0.05$) Buna göre tüm eğitimcilerin, yöneticilerle olan ilişki memnuniyetinin uyum alt boyutunda daha etkin davranışlar gösterdiği, bu durum kendisini yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti düşükçe uyum alt boyutu arasında olumsuz görüşlerin artışı, yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti arttıkça uyum alt boyutu açısından olumlu görüşlerin artışı olarak göstermektedir.

4.3.9 Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları İle Öğretmenliğe İlişkin Öz Yeterlik Algıları Arasındaki İlişki

Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile öğretmenliğe ilişkin öz yeterlik algıları arasındaki ilişkinin belirlenmesi için pearson korelasyon analizi yapılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 11 Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları İle Öğretmenliğe İlişkin Öz Yeterlik Algıları Arasındaki İlişkileri Gösteren Korelasyon Sonuçları

	n	Pearson R	P
Sevgi	195	.616	0.00
Değer	195	.375	0.00
Uyum	195	.517	0.00

*005

Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile öğretmenliğe ilişkin öz yeterlik algıları arasındaki ilişki incelendiğinde, sevgi tutumu ile öğretmenliğe ilişkin öz yeterlik algıları arasında orta seviyede, pozitif yönlü anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. [$r=0,616$, $p=0,00<0,05$]

Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile öğretmenliğe ilişkin öz yeterlik algıları arasındaki ilişki incelendiğinde, değer tutumu ile öğretmenliğe ilişkin öz yeterlik algıları arasında orta seviyede, pozitif yönlü anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. [$r=0,375$, $p=0,00<0,05$]

Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile öğretmenliğe ilişkin öz yeterlik algıları arasındaki ilişki incelendiğinde, sevgi tutumu ile öğretmenliğe ilişkin öz yeterlik algıları arasında orta seviyede, pozitif yönlü anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. [$r=0,517$, $p=0,00<0,05$]

İki değişken arasındaki yönünü, önemini ve büyüklüğünün ortaya konmaya çalışılıyorsa korelasyon analizinden faydalanır (Özdamar,1999). Korelasyon katsayısı hesaplanırken 0,70 – 1,00 arasında ise yüksek; 0,70 – 0,30 arasında ise orta ve 0,30 – 0,00 arasında ise düşük düzeyde ilişki olarak tanımlanır (Büyüköztürk, 2009)

4.4 EĞİTİMDE TEKNOLOJİ KULLANIMINA YÖNELİK TUTUM

Bu bölümde eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutum ölçeğine verilen cevaplar çeşitli değişkenlere göre analiz edilecektir. Ölçek, sorulan sorulara göre eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansımaları (1 - 16. sorular), eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme (17 - 30. sorular), eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi (31 - 39. sorular) olarak üç alt ölçeğe ayrılmıştır.

4.4.1 Cinsiyete Değişkenine İlişkin Bulgular

Cinsiyete göre öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla bağımsız “t” testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 12 Cinsiyet Değişkenine Göre T Testi Değerleri

	Cinsiyet	N	X	S	Sd	t	P
Eğitimde Teknoloji Kullanımının Öğretim Süreçlerine Yansımaları	Erkek	105	4.59	0.64	139	1.347	.157
	Kadın	90	4.36	0.61			
Eğitimde Teknoloji Kullanımında Kendini Geliştirme	Erkek	105	4.27	0.57	139	1.437	.105
	Kadın	90	4.17	0.51			
Eğitimde Teknoloji Kullanımı ve Sınıf Yönetimi	Erkek	105	4.36	0.51	139	1.543	.075
	Kadın	90	4.27	0.49			

Tablo 12’de eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansımaları boyutunda, erkek öğretmenlerin ortalaması $X=4,59$, kadın öğretmenlerin ortalaması ise $X=4,36$ ’dır. Erkek öğretmenlerin ortalamasının daha yüksek olmasına karşın t-testi sonucuna göre aradaki istatistiksel fark anlamlı değildir. ($p > 0,05$) Buna göre kadın öğretmenlerle erkek öğretmenlerin, eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları

arasında eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansımaları boyutuna yönelik anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır.

Anketin ikinci alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme boyutunda erkek öğretmenlerin ortalaması ($X=4,27$) ile kadın öğretmenlerin ortalaması ($X=4,17$) arasındaki istatistiksel fark yapılan t-testine göre anlamlı değildir. ($p>0,05$) Buna göre kadın öğretmenlerle erkek öğretmenlerin, eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları arasında eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme boyutuna yönelik anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır.

Anketin üçüncü alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi ölçeğinde ise erkek öğretmenlerin ortalaması ($X=4,36$) ile kadın öğretmenlerin ortalaması ($X=4,27$) arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. ($p> 0,05$) Buna göre kadın öğretmenlerle erkek öğretmenlerin, eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları arasında eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi boyutuna yönelik anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır.

Sonuç olarak; cinsiyete göre öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları arasındaki ortalamalarda erkek öğretmenlerin ortalaması bayan öğretmenlere göre daha yüksek bulunmasına rağmen hiçbir boyutta fark istatistiksel olarak anlamlı değildir.

4.4.2 Yaş Değişkenine İlişkin Bulgular

Yaşa göre öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 13 Yaş Değişkenine Göre ANOVA Testi Sonuçları

		(n)	X	Standart Sapma	P
Eğitimde	18-25	0	0	0	
Teknoloji	26-30	15	4.36	0.96	
Kullanımının	31-35	36	4.27	0.94	0.043
Öğretim	36-40	50	3.75	0.75	
Süreçlerine	41 Ve Üstü	94	3.57	0.73	
Yansıması	Toplam	195	4.27	0.80	
Eğitimde	18-25	0	0	0	
Teknoloji	26-30	15	4.75	0.97	
Kullanımında	31-35	36	4.57	0.94	0.046
Kendini	36-40	50	3.75	0.73	
Geliştirme	41 Ve Üstü	94	3.57	0.61	
	Toplam	195	3.95	0.75	
Eğitimde	18-25	0	0	0	
Teknoloji	26-30	15	4.93	0.73	
Kullanımı Ve	31-35	36	4.75	0.64	0.037
Sınıf Yönetimi	36-40	50	4.51	0.57	
	41 Ve Üstü	94	4.27	0.51	
	Toplam	195	4.65	0.59	

Tablo 13'deki bulgulara göre anketin birinci alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansıması alt boyutunda en yüksek ortalamanın, 26 - 30 yaş aralığındaki öğretmenlere ($X=4,36$ $S=0,96$), en düşük anlamlı ortalamanın (0 dışında) 41 ve üstü yaş aralığında olan öğretmenler ($X=3,57$, $S=0,73$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, yaş değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlıdır. ($p<0.05$) Buna göre yaş değişkeni azaldıkça eğitimde teknoloji kullanımında öğretim süreçlerine yansıması durumu artmakta, yaş değişkeni yükseldikçe eğitimde teknoloji kullanımında öğretim süreçlerine yansıması durumu düşmektedir. Diğer bir ifadeyle, genç öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansıması daha etkili olurken, yaş arttıkça eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansıması durumu azalmaktadır.

Tablo13'deki bulgulara göre, anketin ikinci alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımı ve kendini geliştirme alt boyutu en yüksek ortalamanın, 26 - 30 yaş aralığındaki öğretmenlere ($X=4,75$, $S=0,97$), en düşük anlamlı ortalamanın (0 dışında) 41 ve üstü yaş aralığında olan öğretmenlere ($X=3,57$, $S=0,61$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, yaş değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlıdır. ($p<0.05$) Buna göre yaş değişkeni azaldıkça eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme boyutu artmakta, yaş değişkeni yükseldikçe eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme boyutu düşmektedir. Diğer bir ifadeyle, genç öğretmenler eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirmede daha etkili olurken, yaş arttıkça eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme azalmaktadır.

Tablo 13'deki bulgulara göre, anketin üçüncü alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi alt boyutu en yüksek ortalamanın, 26 - 30 yaş aralığındaki öğretmenlere ($X=4,93$, $S=0,73$), en düşük anlamlı ortalamanın (0 dışında) 41 ve üstü yaş aralığında olan öğretmenlere ($X=4,27$, $S=0,51$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, yaş değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlıdır. ($p<0.05$) Buna göre yaş değişkeni azaldıkça eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi artmakta, yaş değişkeni yükseldikçe eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi düşmektedir. Diğer bir ifadeyle, genç öğretmenler eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi daha etkili olurken, yaş arttıkça eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi azalmaktadır.

4.4.3 Görevdeki Ünvan Değişkenine İlişkin Bulgular

Görevdeki ünvan değişkenine göre öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 14 Görevdeki Ünvan Değişkenine Göre ANOVA Testi Sonuçları

		(n)	X	Standart Sapma	P
Eğitimde	Öğretmen	157	4.57	0.57	0.037
Teknoloji	Ücretli Öğretmen	0	0	0	
Kullanımını	Stajyer Öğretmeni	0	0	0	
Öğretim	Müdür Yardımcısı	13	3.27	0.37	
Süreçlerine	Müdür	25	3.64	0.46	
Yansıması	Toplam	195	3.75	0.43	
Eğitimde	Öğretmen	157	4.67	0.57	0.046
Teknoloji	Ücretli Öğretmen	0	0	0	
Kullanımında	Stajyer Öğretmen	0	0	0	
Kendini	Müdür Yardımcısı	13	3.46	0.51	
Geliştirme	Müdür	25	3.57	0.30	
	Toplam	195	3.61	0.54	
Eğitimde	Öğretmen	157	4.51	0.51	0.016
Teknoloji	Ücretli Öğretmen	0	0	0	
Kullanımı ve	Stajyer Öğretmen	0	0	0	
Sınıf Yönetimi	Müdür Yardımcısı	13	3.07	0.37	
	Müdür	25	3.46	0.46	
	Toplam	195	3.57	0.43	

Tablo 14'deki bulgulara göre anketin birinci alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansıması alt boyutunda en yüksek ortalamanın, , öğretmenler ($X=4,57$, $S=0,57$), en düşük anlamlı ortalamanın (0 dışında) müdürlerin ($X=3,27$, $S=0,37$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, ünvan değişkenleri arasında fark istatistiksel olarak anlamlıdır. ($p<0.05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansıması alt boyutu

açısından öğretmenlerin daha etkili olarak eğitim teknolojilerini kullandığı, müdürlerin ise öğretmen ve müdür yardımcılarında daha az kullandığı görülmektedir.

Tablo 14'deki bulgulara göre, anketin ikinci alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme alt boyutu en yüksek ortalamanın, öğretmenler($X=4,67$, $S=0,57$), en düşük anlamlı ortalamanın (0 dışında) müdürlerin ($X=3,46$, $S=0,51$) olduğu görülmektedir.Yapılan analiz sonucunda, ünvan değişkenleri arasında fark istatistiksel olarak anlamlıdır. ($p<0.05$) Buna göre tüm eğitimciler arasında, eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme açısından öğretmenlerin daha etkili olarak eğitim teknolojilerini kullandığı, müdürlerin ise öğretmen ve müdür yardımcılarında daha az kullandığı görülmektedir.

Tablo 14'deki bulgulara göre, anketin üçüncü alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi alt boyutunda en yüksek ortalamanın, öğretmenlere ($X=4,51$, $S=0,51$), en düşük anlamlı ortalamanın (0 dışında) müdür yardımcılarının ($X=3,07$, $S=0,37$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, unvan değişkenleri arasında fark istatistiksel olarak anlamlıdır. ($p<0.05$) Buna göre tüm unvan değişkenleri arasında, eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi açısından öğretmenlerin daha etkin olduğu, en az müdür yardımcılarının etkin olduğu görülmektedir.

4.4.4 Meslekteki Kıdem Değişkenine İlişkin Bulgular

Meslekteki kıdeme göre öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 15 Meslekteki Kıdem Değişkenine Göre ANOVA Testi Sonuçları

		(n)	X	Standart Sapma	P
Eğitimde	1-5 yıl	7	4.36	0.54	
Teknoloji	6-10 yıl	15	4.15	0.51	
Kullanımının	11-15 yıl	25	4.03	0.46	0.037
Öğretim	16-20 yıl	45	3.79	0.37	
Süreçlerine	21 yıl ve üzeri	103	3.67	0.34	
Yansıması	Toplam	195	4.01	0.46	
Eğitimde	1-5 yıl	7	4.67	0.64	
Teknoloji	6-10 yıl	15	4.56	0.57	
Kullanımında	11-15 yıl	25	4.36	0.45	0.046
Kendini	16-20 yıl	45	3.75	0.43	
Geliştirme	21 yıl ve üzeri	103	3.64	0.39	
	Toplam	195	3.95	0.51	

Eğitimde	1-5 yıl	7	4.67	0.67	
Teknoloji	6-10 yıl	15	4.36	0.64	
Kullanımı ve	11-15 yıl	25	4.15	0.57	0.015
Sınıf Yönetimi	16-20 yıl	45	3.75	0.51	
	21 yıl ve üzeri	103	3.57	0.45	
	Toplam	195	4.06	0.59	

Tablo 15'deki bulgulara göre, anketin birinci alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansımaları alt boyutunda en yüksek ortalamaların, 1 - 5 yıl ($X=4,36$, $S=0,54$), en düşük ortalamaların 21 yıl ve üzeri deneyime sahip olanların ($X=3,67$, $S=0,34$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, deneyim değişkenleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0.05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında, eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansımaları alt boyutu açısından deneyimi az olanların daha etkili olarak eğitim teknolojilerini kullandığı, deneyim arttıkça teknolojinin daha az kullandığı görülmektedir.

Tablo 15'deki bulgulara göre, anketin ikinci alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme alt boyutunda en yüksek ortalamaların, 1 - 5 yıl deneyim ($X=4,67$, $S=0,64$), en düşük ortalamaların 21 yıl ve üzeri deneyime sahip olanların ($X=3,64$, $S=0,39$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, deneyim değişkenleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0.05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında, eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme açısından deneyimi az olanların daha etkili olduğu, deneyim arttıkça daha az etkili olduğu görülmektedir.

Tablo 15'deki bulgulara göre, anketin üçüncü alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi alt boyutunda en yüksek ortalamaların, öğretmenlere ($X=4,67$, $S=0,67$), en düşük anlamlı ortalamaların (0 dışında) müdür yardımcılarının ($X=3,57$, $S=0,45$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, deneyim değişkenleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0.05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında, eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi açısından deneyimi az olanların daha etkili olarak eğitim teknolojilerini kullandığı, deneyim arttıkça teknolojinin daha az kullandığı görülmektedir.

4.4.5 Bilgisayar Sertifikasına Sahip Olma Değişkenine İlişkin Bulgular

Bilgisayar sertifikasına sahip olma değişkenine göre öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 16 Bilgisayar Sertifikasına Sahip Olma Değişkenine Göre ANOVA Testi Sonuçları

		(n)	X	Standart Sapma	P
Eğitimde	Yok	28	3.46	0.37	
Teknoloji	Özel Eğitimle Temin	64	4.15	0.46	
Kullanımının	Hizmet içi Eğitimle Temin	103	4.63	0.57	0.015
Öğretim	Toplam	195	4.27	0.43	
Süreçlerine					
Yansıması	Yok	28	3.12	0.34	
Eğitimde Teknoloji	Özel Eğitimle Temin	64	3.64	0.43	
Kullanımında	Hizmet içi Eğitimle Temin	103	4.15	0.51	0.037
Kendini	Toplam	195	3.57	0.46	
Geliştirme					
Eğitimde	Yok	28	3.57	0.31	
Teknoloji	Özel Eğitimle Temin	64	3.75	0.46	
Kullanımı	Hizmet içi Eğitimle Temin	103	4.57	0.57	0.046
Ve	Toplam	195	3.95	0.43	
Sınıf Yönetimi					

Tablo 16'daki bulgulara göre, anketin birinci alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansıması alt boyutunda en yüksek ortalamanın, bilgisayar sertifikasını hizmet içi eğitimle temin edenlerin ($X=4,63$, $S=0,57$), en düşük ortalamanın bilgisayar sertifikası olmayanların ($X=3,46$, $S=0,37$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, bilgisayar sertifikasına sahip olma değişkenleri arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır ($p<0.05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında, bilgisayar sertifikasına sahip olma ölçeği açısından bilgisayar sertifikasını hizmet içi eğitimle temin edenlerin daha etkin olduğu, bilgisayar sertifikası olmayanların daha az etkin olduğu görülmektedir.

Tablo 16'daki bulgulara göre, anketin ikinci alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme alt boyutu en yüksek ortalamanın, bilgisayar sertifikasını hizmet içi eğitimle temin edenlerin ($X=4,15$, $S=0,51$), en düşük ortalamanın bilgisayar sertifikası olmayanların ($X=3,12$, $S=0,34$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, bilgisayar sertifikasına sahip olma değişkenleri arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır ($p<0.05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında, bilgisayar sertifikasına sahip olma ölçeği açısından bilgisayar sertifikasını hizmet içi eğitimle temin edenlerin daha etkin olduğu, bilgisayar sertifikası olmayanların daha az etkin olduğu görülmektedir.

Tablo 16'daki bulgulara göre, anketin üçüncü alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi alt boyutunda en yüksek ortalamanın, bilgisayar sertifikasını hizmet içi eğitimle temin edenlerin ($X=4,57$, $S=0,57$), en düşük ortalamanın bilgisayar sertifikası olmayanların ($X=3,57$, $S=0,31$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz

sonucunda, bilgisayar sertifikasına sahip olma değişkenleri arasında fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p < 0.05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında, eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi açısından bilgisayar sertifikasını hizmet içi eğitimle temin edenlerin daha etkin olduğu, bilgisayar sertifikası olmayanların daha az etkin olduğu görülmektedir.

4.4.6 Medeni Durum Değişkenine İlişkin Bulgular

Medeni duruma göre öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla bağımsız “t” testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 17 Medeni Durum Değişkenine Göre T - Testi Sonuçları

	Medeni Durum	N	X	S	Sd	t	P
Eğitimde Teknoloji Kullanımının Öğretim Süreçlerine Yansımaları	Bekar	90	3.95	0.46	145	1.437	.145
	Evli	105	4.15	0.51			
Eğitimde Teknoloji Kullanımında Kendini Geliştirme	Bekar	90	4.17	0.64	145	1.429	.105
	Evli	105	4.67	0.73			
Eğitimde Teknoloji Kullanımı ve Sınıf Yönetimi	Bekar	90	3.52	0.46	145	1.739	.145
	Evli	105	4.26	0.57			

Tablo 17’deki bulgulara göre, anketin birinci alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansımaları alt boyutunda en yüksek ortalamanın, evliler ($X=4,15$, $S=0,51$), en düşük ortalamanın bekar olanların ($X=3,95$, $S=0,46$) olduğu görülmektedir. Evlilerin ortalaması daha yüksek olmasına karşın t-testi sonucuna göre aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunamamıştır ($p > 0,05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında, eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansımaları alt boyutu açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunamamaktadır.

Tablo 17’deki bulgulara göre, anketin ikinci alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme alt boyutunda en yüksek ortalamanın, evliler ($X=4,67$, $S=0,73$), en düşük ortalamanın bekar olanların ($X=4,17$, $S=0,64$) olduğu görülmektedir. Evlilerin ortalaması daha yüksek olmasına karşın t-testi sonucuna göre aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunamamıştır ($p > 0,05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında, eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme alt boyutu açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunamamaktadır.

Tablo 17’deki bulgulara göre, anketin üçüncü alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi alt boyutunda en yüksek ortalamanın, evliler ($x=4,26$, $s=0,57$), en düşük ortalamanın bekar olanların ($x=3,52$, $s=0,46$) olduğu görülmektedir. Evlilerin ortalaması daha yüksek olmasına karşın t-testi sonucuna göre aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunamamıştır ($p > 0,05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında, eğitimde teknoloji kullanımında sınıf yönetimi alt boyutu açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunamamaktadır.

4.4.7 Ücret Memnuniyeti Değişkenine İlişkin Bulgular

Ücret memnuniyeti değişkenine göre öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 18 Ücret Memnuniyeti Değişkenine Göre ANOVA Sonuçları

		(n)	X	Standart Sapma	P
Eğitimde	Çok Memnunum	13	4.36	0.57	0.037
Teknoloji	Memnunum	50	4.10	0.51	
Kullanımının	Kararsızım	3	3.57	0.46	
Öğretim	Az Memnunum	35	3.55	0.37	
Süreçlerine	Memnun Değilim	94	3.46	0.25	
Yansıması	Toplam	195	3.75	0.43	
Eğitimde	Çok Memnunum	13	4.15	0.64	0.017
Teknoloji	Memnunum	50	3.97	0.46	
Kullanımında	Kararsızım	3	3.75	0.37	
Kendini	Az Memnunum	35	3.54	0.34	
Geliştirme	Memnun Değilim	94	3.46	0.25	
	Toplam	195	3.64	0.37	
Eğitimde	Çok Memnunum	13	4.36	0.57	0.037
Teknoloji	Memnunum	50	4.27	0.51	
Kullanımı ve	Kararsızım	3	4.15	0.43	
Sınıf Yönetimi	Az Memnunum	35	3.95	0.39	
	Memnun Değilim	94	3.75	0.37	
	Toplam	195	4.17	0.46	

Tablo 18’deki bulgulara göre, anketin birinci alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansıması alt boyutunda en yüksek ortalamanın, çok memnun olanların ($X=4,39$, $S=0,57$), en düşük ortalamanın memnun olmayanların ($X=3,46$, $S=0,25$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, ücret memnuniyeti arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır ($p < 0,05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında, eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansıması açısından ücret

memnuniyeti daha yüksek olan öğretmenlerin daha etkili olarak eğitim teknolojilerini kullandığı, memnun olmayanların da daha az kullandığı görülmektedir.

Tablo 18'deki bulgulara göre, anketin ikinci alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme alt boyutunda en yüksek ortalamanın, çok memnun olanların ($X=4,15$, $S=0,64$), en düşük ortalamanın memnun olmayanların ($X=3,46$, $S=0,25$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, ücret memnuniyeti arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır ($p<0.05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında, ücret memnuniyetinin eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme alt boyutunda daha etkin davranışlar gösterdiği, bu durum kendisini ücret memnuniyeti düştükçe eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme alt boyutu açısından olumsuz görüşlerin artışı, ücret memnuniyeti arttıkça eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme alt boyutu açısından olumlu görüşlerin artışı olarak göstermektedir.

Tablo 18'deki bulgulara göre, anketin üçüncü alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi alt boyutunda en yüksek ortalamanın, çok memnun olanların ($X=4,36$, $S=0,57$), en düşük ortalamanın memnun olmayanların ($X=3,75$, $S=0,37$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, ücret memnuniyeti arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır ($p<0.05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında, ücret memnuniyetinin eğitimde teknoloji kullanımında sınıf yönetimi alt boyutunda daha etkin davranışlar gösterdiği, bu durum kendisini ücret memnuniyeti düştükçe eğitimde teknoloji kullanımında sınıf yönetimi alt boyutunda olumsuz görüşlerin artışı, ücret memnuniyeti arttıkça eğitimde teknoloji kullanımının sınıf yönetimi alt boyutu açısından olumlu görüşlerin artışı olarak göstermektedir.

4.4.8 Yöneticilerle Olan İlişki Değişkenine İlişkin Bulgular

Yöneticilerle olan ilişki değişkenine göre öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları arasında bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 19 Yöneticilerle Olan İlişki Değişkenine Göre ANOVA Testi Sonuçları

		(n)	X	Standart Sapma	P
Eğitimde Teknoloji Kullanımının Öğretim Süreçlerine Yansımaları	Çok Memnunum	63	4.68	0.46	0.037
	Memnunum	118	4.17	0.57	
	Kararsızım	8	3.75	0.37	
	Az Memnunum	4	3.57	0.31	
	Memnun Değilim	1	3.16	0.17	
	Toplam	195	3.75	0.46	
Eğitimde Teknoloji Kullanımında Kendini Geliştirme	Çok Memnunum	63	4.36	0.57	0.046
	Memnunum	118	4.56	0.73	
	Kararsızım	8	3.46	0.37	
	Az Memnunum	4	3.16	0.25	
	Memnun Değilim	1	3.15	0.15	
	Toplam	195	3.57	0.57	
Eğitimde Teknoloji Kullanımı Ve Sınıf Yönetimi	Çok Memnunum	63	4.36	0.73	0.017
	Memnunum	118	4.56	0.75	
	Kararsızım	8	3.95	0.51	
	Az Memnunum	4	3.75	0.37	
	Memnun Değilim	1	3.15	0.31	
	Toplam	195	3.97	0.46	

Tablo19'daki bulgulara göre, anketin birinci alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansımaları alt boyutunda en yüksek ortalamanın, memnunum ($X=4,17$, $S=0,57$), en düşük ortalamanın memnun değilim cevabı verenler ($X=3,16$, $S=0,17$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır ($p<0.05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında, yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçlerine yansımaları alt boyutunda daha etkin davranışlar gösterdiği, bu durum kendisini yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti düştükçe olumsuz görüşlerin artışı, yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti arttıkça eğitimde teknoloji kullanımının öğretim süreçleri alt boyutuna yansımaları açısından olumlu görüşlerin artışı olarak göstermektedir.

Tablo 19'daki bulgulara göre, anketin ikinci alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımında kendini geliştirme alt boyutunda en yüksek ortalamanın, memnunum($X=4,56$, $S=0,73$), en düşük ortalamanın memnun değilim cevabı verenler ($X=3,15$, $S=0,15$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır ($p<0.05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında,yöneticilerle olan ilişki memnuniyetinin değer alt boyutunda daha etkin davranışlar gösterdiği, bu durum kendisini yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti düştükçe değer alt boyutu açısından olumsuz görüşlerin artışı, yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti arttıkça değer alt boyutu açısından olumlu görüşlerin artışı olarak göstermektedir.

Tablo 19'daki bulgulara göre, anketin üçüncü alt boyutu olan eğitimde teknoloji kullanımı ve sınıf yönetimi alt boyutunda en yüksek ortalamanın, memnunum ($X=4,56$, $S=0,75$), en düşük ortalamanın memnun değilim cevabı verenler ($X=3,57$, $S=0,31$) olduğu görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda, yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır ($p<0.05$). Buna göre tüm eğitimciler arasında, yöneticilerle olan ilişki memnuniyetinin uyum alt boyutunda daha etkin davranışlar gösterdiği, bu durum kendisini yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti düştükçe uyum alt boyutu arasında olumsuz görüşlerin artışı, yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti arttıkça uyum alt boyutu açısından olumlu görüşlerin artışı olarak göstermektedir.

4.4.9 Sınıf Öğretmenlerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına Yönelik Tutumları İle Teknolojiye İlişkin Öz Yeterlik Algıları Arasındaki İlişki

Sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları ile teknolojiye ilişkin öz yeterlik algıları arasındaki ilişkinin belirlenmesi için pearson korelasyon analizi yapılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 20 Sınıf Öğretmenlerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına Yönelik Tutumları İle Teknolojiye İlişkin Öz Yeterlik Algıları Arasındaki İlişkileri Gösteren Korelasyon Sonuçları

	N	Pearson R	P
Eğitimde Teknoloji Kullanımının Öğretim Süreçlerine Yansımaları	195	.645*	.000
Eğitimde Teknoloji Kullanımında Kendini Geliştirme	195	.465*	.000
Eğitimde Teknoloji Kullanımı Ve Sınıf Yönetimi	195	.537*	.000

*005

Sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları ile teknolojiye ilişkin öz yeterlik algıları arasındaki ilişki incelendiğinde, eğitimde teknoloji kullanımı ile öğretim süreçlerine yansımaları arasında orta seviyede, pozitif yönlü anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. [$r=0,645$, $p=0,00<0,05$]

Sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları ile kendini geliştirme arasındaki ilişki incelendiğinde, eğitimde teknoloji kullanımı ile kendini geliştirme arasında orta seviyede, pozitif yönlü anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. [$r=0,465$, $p=0,00<0,05$]

Sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları ile sınıf yönetimi arasındaki ilişki incelendiğinde, eğitimde teknoloji kullanımı ile sınıf yönetimi arasında orta seviyede, pozitif yönlü anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. [$r=0,537$, $p=0,00<0,05$]

İki değişken arasındaki yönünü, önemini ve büyüklüğünün ortaya konmaya çalışılıyorsa korelasyon analizinden faydalanır (Özdamar, 1999). Korelasyon katsayısı hesaplanırken 0,70 – 1,00 arasında ise yüksek; 0,30 – 0,70 arasında ise orta ve 0,00 – 0,30 arasında ise düşük düzeyde ilişki olarak tanımlanır (Büyüköztürk, 2009).

BÖLÜM V.

5.SONUÇ,TARTIŞMA VE ÖNERİLER

5.1.SONUÇLAR VE TARTIŞMA

Eğitim teknolojileri sürece ne kadar fazla katkı sağlarsa sağlasın en önemli görev öğretmenlere düşmektedir. Sürecin en önemli paydaşlarından biri olan öğretmenler eğitim süreci içerisinde teknolojiyi iyi düzeyde kullanabilir durumda olmalıdırlar.

Araştırmanın bulgularına göre güvenlik katsayıları incelendiğinde tüm anket bölümleri için 0.5'den büyük ve 1'e oldukça yakın olduğu görülmüştür.

Benzer araştırmalara bakıldığında bulunan sonuçlarla paralellik gösterdiği görülmekte. yaş faktörünün öğretmen tutumunu etkilemediği, mezun olunan kurum faktörünün mesleki tutumunun üzerinde önemli bir etkisi olduğu, kıdem faktörünün öğretmen tutumunu etkilediği, hizmet içi eğitim faktörünün öğretmen tutumunu etkilemediğini saptamıştır. Eroğlu(2011) adayların mesleğe yönelik tutumu ise olumlu olmakla beraber öğretmenlik uygulaması dersi sonrasında bir düşünüş gösterdiğini söylemiştir. Temizkan(2008) öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilgi duydukları, bu mesleği sevdikleri, meslekle ilgili bazı alanlarda kendilerini yetersiz hissettikleri tespit edilmiştir.

Katılımcıların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları incelendiğinde, cinsiyet değişkeninin sevgi, değer, uyum alt boyutlarında istatistiksel olarak fark anlamlı çıkmamıştır. Tüm eğitimciler arasında mesleğe yönelik tutum ile cinsiyet arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Yaş değişkenlerine göre baktığımızda ise sevgi, değer, uyum alt boyutlarına göre istatistiksel olarak anlamlı fark görülmemiştir. Tüm eğitimciler arasında mesleğe yönelik tutum ile yaş arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Görevdeki unvan değişkeninin sevgi alt boyutunda anlamlı bir fark görülmemesine rağmen değer ve uyum alt boyutunda öğretmenlerin daha etkin, müdür yardımcılarının daha az etkin olduğu sonucuna varılmıştır. Tüm eğitimciler arasında mesleğe yönelik tutum ile görevdeki unvan değişkeninin alt boyutu olan sevgi alt boyutu arasında anlamlı bir fark olmamasına rağmen değer ve uyum alt boyutunda fark anlamlı olduğu tespit edilmiştir.

Mesleki kıdem değişkeninin sevgi, değer ve uyum alt boyutlarında istatistiksel olarak fark anlamlı bulunmuştur. Tüm eğitimciler arasında mesleğe yönelik tutum ile mesleki kıdem arasında anlamlı bir fark tespit edilmiştir.

Bilgisayar sertifikasına sahip olma değişkeninin sevgi, değer, uyum alt boyutlarında istatistiksel olarak fark anlamlı bulunmamıştır. Tüm eğitimciler arasında mesleğe yönelik tutum ile bilgisayar sertifikasına sahip olma durumu arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Medeni durum değişkeninin sevgi, değer ve uyum alt boyutlarına göre istatistiksel bir fark bulunamamıştır. Tüm eğitimciler arasında mesleğe yönelik tutum ile medeni durum arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Ücret memnuniyeti değişkeninin sevgi, değer ve uyum alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Aldıkları paradan memnun olan tüm eğitimciler mesleğe karşı tutumlarının olumlu olduğu sonucuna varılmıştır.

Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile öğretmenliğe ilişkin öz yeterlilik algıları arasındaki ilişkiye göre; sevgi, değer ve uyum alt boyutlarına göre orta seviyede pozitif yönlü bir ilişki bulunmuştur. Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile öğretmenliğe ilişkin öz yeterlilik algıları arasındaki ilişki pozitif yönde ve orta seviyede olduğu tespit edilmiştir.

Katılımcıların eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları incelendiğinde cinsiyet değişkeninin öğretim süreçlerine yansımaları, kendini geliştirme ve sınıf yönetimi alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmediği sonucuna varılmıştır. Tüm eğitimcilerin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları cinsiyete göre değişmemektedir.

Benzer araştırmalardan Torzkadeh ve Dyke (2002), Türel (2012), Koçak ve Gülcü (2013), Yörük (2013), Barut (2015) ve Çınarlar, Yurttakal, Ünal ve Karaman (2016) eğitim teknolojilerini kullanmada cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı bulmamışlardır.

Yaş değişkeninin öğretim süreçlerine yansımaları, kendini geliştirme ve sınıf yönetimi alt boyutunda istatistiksel olarak fark anlamlı bulunmuştur. Genç öğretmenlerin eğitim teknolojilerini kullanmada yaşlı öğretmenlere göre daha etkili olduğu tespit edilmiştir. Martinovic ve Zhang, (2012)'a göre günümüzde ki öğretmen adaylarının bu konuda avantajlı olduğu söylenebilir, çünkü yeni nesil öğretmen adayları öğretim teknolojilerini kullanma konusunda daha bilgili ve becerikli olduğunu belirtmektedir.

Literatürde ise Özçiftçi (2014), Ulaş ve Ozan (2010) tarafından yapılan araştırmalarda Sınıf öğretmenlerinin eğitimde bilgisayar teknolojilerini ve internet temelli teknolojileri kullanmalarında yaş değişkeninin istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık ortaya koymadığı belirlenmiştir.

Görevdeki unvan değişkenine göre öğretim süreçlerine yansımaları, kendini geliştirme ve sınıf yönetimi alt boyutunda istatistiksel olarak fark anlamlı bulunmuştur. Tüm eğitimcilerin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları görevdeki unvan değişkenlerine göre değiştiği, öğretmenlerin müdür yardımcıları ve müdürlere göre daha fazla eğitim teknolojilerini kullandıkları tespit edilmiştir.

Mesleki kıdem değişkeni açısından öğretim süreçlerine yansımaları, kendini geliştirme ve sınıf yönetimi alt boyutunda istatistiksel olarak fark anlamlı bulunmuştur. Deneyimi az olan öğretmenlerin diğerlerine oranla eğitim teknolojilerini daha çok kullandığı sonucuna varılmıştır.

Bahar, İçli, ve Gülaçtı, (2010) ve Akkoyunlu (2002) yaptıkları çalışmalarda orta öğretim öğretmenlerinin bilgisayar teknolojisine yönelik tutumlarının kıdem yılı değişkenine göre istatistiksel olarak fark olduğu sonucuna varmıştır. Anlamlı farkının bulunmadığı yönünde de alan yazı çalışmaları bulunmaktadır. (Bahar, Uludağ ve Kaplan, 2009 ve Koçak ve Gülcü 2013).

Bilgisayar sertifikasına sahip olma değişkeninin öğretim süreçlerine yansımaları, kendini geliştirme ve sınıf yönetimi alt boyutunda istatistiksel olarak fark anlamlı bulunmuştur. Çeşitli yollarla alınan bilgisayar sertifikaları öğretmenlerin eğitim teknolojilerini kullanmalarında sertifikası olmayanlara göre daha etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Medeni durum değişkenine göre; öğretim süreçlerine yansımaları, kendini geliştirme ve sınıf yönetimi alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır. Eğitim teknolojilerini kullanmada bayan veya erkek olmayla ilgili bir ilişkiye rastlanmamıştır.

Ücret memnuniyeti değişkeninin öğretim süreçlerine yansımaları, kendini geliştirme ve sınıf yönetimi alt boyutunda istatistiksel olarak fark anlamlıdır. Aldıkları paradan memnun olan tüm eğitimcilerin eğitim teknolojilerini kullanmaya ilişkin tutumları olumlu olduğu sonucuna varılmıştır.

Yöneticilerle olan ilişki değişkenine göre, öğretim süreçlerine yansımaları, kendini geliştirme ve sınıf yönetimi alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Tüm eğitimcilerin yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti yükseldikçe eğitim teknolojilerini kullanma oranları arttığı, yöneticilerle olan ilişki memnuniyeti düştükçe teknoloji kullanımının azaldığı tespit edilmiştir.

Sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutum ile teknolojiye ilişkin öz yeterlilik algıları arasında, öğretim süreçlerine yansımaları, kendini geliştirme ve sınıf yönetimi alt boyutları arasında orta seviyede pozitif yönlü anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Tüm eğitimciler arasında eğitimde teknoloji kullanımı ile teknolojiye ilişkin öz yeterlilik arasındaki ilişkinin pozitif yönde ve orta seviyede bir ilişki olduğu sonucuna varılmıştır.

İlgili araştırmalara baktığımızda Tuncer ve Tanaş (2011),Tuncer ve Özü (2012),Kahraman,Yılmaz,Erkol, ve Altun Yalçın (2013) ,Şad ve Nalçacı (2015) bilgisayar özyeterlilik inançları konusundaki çalışmalarında değişkenler arasında anlamlı bir fark bulamamalarına rağmen Şahin ve Göçer (2013),Topal (2013) ve Topal ve Akgün (2015) tarafında yapılan çalışmalarda istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmuştur.

Teknolojinin sınıf içinde pedagojik amaçlar doğrultusunda kullanılması için öğretmenlerin öncelikle bu konuda olumlu tutuma sahip olmaları gerekmektedir (Cummings, 2008). Literatürlere baktığımızda öğretmenlerin eğitim teknolojilerini kullanmaya yönelik tutumlarının olumlu olduğunu görüyoruz.

Öztürk(2006) Araştırmanın sonucunda, araştırmaya katılan öğretmen adaylarının eğitimde teknoloji kullanımına yönelik olumlu bir tutuma ve ilgili bilişsel davranışlara sahip olduklarını tespit etmiştir. Korkmaz(2011) öğretmen adaylarının öğretim teknolojilerine olan tutumlarının iyi düzeyde olduğunu tespit etmiştir. Eyduran ve ark. (2009), Dawson (2008), İnel ve ark. (2011) , Çağıltay ve Çakıroğlu (2001), Erkan (2004), Cüre ve Özden (2008), Koçak (2013) ve Barut (2015),Zorlu (2014), Şahin (2011), Eroğlu (2011),Temizkan (2008), Yılmaz (2012) çalışmalarında da öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik genel tutumları yüksek düzeyde bulunması ile örtüşmektedir.

Bu sonuçlara göre, Öğretmenlerin teknoloji kullanımına yönelik tutumları ile mesleğe yönelik tutumları arasındaki ilişkiler etkili olabileceği düşünülen bazı bağımsız değişkenler (cinsiyet, yaş, gelir durumu, görevdeki unvan, mesleki kıdem, medeni durum, bilgisayar sertifikasına sahip olma-olmama durumu, yöneticilerle olan ilişkiler) açısından

irdelenmiştir. Mesleğe yönelik tutum düzeyleri yüksek olan sınıf öğretmenlerin, eğitimde teknoloji kullanımı ile ilgili tutum düzeyleri de yüksek olacağı yordandır.

Usta ve Korkmaz (2010) tarafından yapılan çalışmada öğretmenlerin mesleğe karşı tutumları yüksek oldukça teknolojiyi kullanma düzeylerinin de yüksek olduğu belirtilmiştir.

Sang, Valcke, Van Braak ve Tondeur (2010), Öğretmenlerin eğitim teknolojilerini eğitim ortamında başarılı bir şekilde sunması için, öğretmen inanç ve tutumlarının önemini belirtmiştir.

5.2.ÖNERİLER

Öğretmen yetiştiren eğitim kurumlarının teknolojilerini kullanmak için donanım eksikliklerinin giderilmesi ve mevcut durumun geliştirilmesi.

Sınıf öğretmenliği programında teknoloji ile bütünleştirilmiş sınıf öğretmenliği programına ilişkin materyaller geliştirilmeli ve teknoloji etkin kullanmak için uygulamalı dersler konulabilir.

Sınıf öğretmenliği programına bilgisayar, Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı gibi derslerin içeriklerine teknolojinin eğitimde kullanılabilirliği üzerine konular eklenmelidir.

Eğitimde teknoloji kullanan bütün sınıf öğretmenlerine hizmet içi eğitimi alma olanakları artırılmalıdır. Hazırlanan hizmet içi eğitimlere çeşitli nedenlerden dolayı gidemeyenler uzaktan eğitime tabi tutulmalı ve bu eğitimler sonuçlandırılmalı ve takip edilmelidir.

KAYNAKÇA

- Akkoyunlu, B. (2002). “Öğretmenlerin İnternet Kullanımı ve Bu Konudaki Öğretmen Görüşleri”, *Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22, 1-8, Ankara.
- Aksayan, S. (1990). Koruyucu ve tedavi edici sağlık hizmetlerinde çalışan hemşirelerin iş doyumunu etkileyenlerin irdelenmesi. Yayınlanmamış doktora tezi, İstanbul Üniversitesi, İstanbul.
- Alkan, C. (1997). Eğitim Teknolojisi, Anı Yayıncılık
- Aslim, S.,T. (2013). “İlköğretim Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Değerlendirilmesi”, Gazi Üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi, Sayı: 32.
- Bahar, H. H., Uludağ, E. ve Kaplan, K. (2009). “İlköğretim Öğretmenlerinin Bilgisayar ve İnternet Tutumlarının İncelenmesi (Kars İli Örneği)”, *Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(2), 67-83, Erzincan
- Bahar, H. H., İçli, H. H. ve GÜLAÇTI, F. (2010). “Ortaöğretim Öğretmenlerinin Bilgisayar ve İnternet Tutumlarının İncelenmesi (Erzincan Örneği)”,*Milli Eğitim Dergisi*, 186, 50-67.
- Barut, L. (2015).’Fen Ve Teknoloji Öğretmenlerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına Yönelik Tutumları İle Bilgisayar Öz Yeterlik Algıları Arasındaki İlişki ‘.Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi FBA
- Büyüköztürk,Ş.,Çakmak,E.,Akgün,Ö.,Karadeniz,Ş.,Demirel,F. (2009). Bilimsel Araştırma Yöntemleri,18.Baskı,Ankara Yayınları,Ankara.
- Chapman, E. N. (1999). “Tutum: En Değerli Varlığımız, (Çev.: Durmuş, A.)”, *Alfa Yayınevi*, İstanbul.
- Çapa, Y. ve Çil, N. (2000). Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 18(69-73).
- Çilenti, K., Eğitimi Teknolojisi ve Öğretim, Ankara, 1991.
- Creswell, J.,W. (2012).Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research (4th ed). Upper Saddle River, NJ: Merrill.

- Cummings, A. (2008). "Spanish Teachers' Beliefs and Practices on Computers in the Classroom", *Hispania*,91(1),73-92.
- Cüre, F. ve Özden, N. (2008). "Öğretmenlerin Bilgi ve İletişim Teknolojileri (BGT) Uygulama Başarıları ve Bit'e Yönelik Tutumları", *Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*, 34, 41-53.
- Çağiltay, K., Çakıroğlu, J., Çağiltay, N. ve Çakıroğlu, E. (2001). "Öğretimde Bilgisayar Kullanımına İlişkin Öğretmen Görüşleri", *Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21, 19-28.
- Çeliköz, N. ve Çetin, F. (2004). Anadolu Öğretmen Lisesi Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarını Etkileyen Etmenler. *Milli Eğitim Dergisi*, 162, 136
- Çınar, G., Yurttakal, A.H., Ünal, S. ve Karaman, İ. (2016). *Öğretmenlerin Teknolojik Araçlarla Eğitime Yönelik Tutumlarının Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi Yozgat . İli Örneği*. EEB 2016.
- Çiğdem, G., Memiş, A. (2011). "Sınıf Öğretmenliği Adaylarının Öğrenme Stilleri Ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi", *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3 (40).
- Davis, N. (2003). Technology in Teacher Education in the USA: What Makes For Sustainable Good Practice. *Technology, Pedagogy and Education*, 12, 59-73.
- Dawson, V. (2008). Use Of Information Communication Technology By Early Career Science Teachers In Western Australia. *International Journal Of Science Education*, Australia. Sayı 30 (2), S.203-219.
- Demirel, Ö. (2010). *Öğretme sanatı*. Ankara: Pegem Yayınları.
- Erden, M. (1998), *Öğretmenlik Mesleğine Giriş*. Alkım Yayınları. İstanbul.
- Erkan, S. (2004). "Öğretmenlerin Bilgisayara Yönelik Tutumları Üzerine Bir İnceleme", *Manas Üniversitesi, Sosyal Bilimler Dergisi*, 12, 141-145.
- Eroğlu, B. (2011). "Öğretmenlik Uygulamasının Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının Mesleki Yeterlik Ve Mesleğe Yönelik Tutumları Üzerine Etkileri". Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara Gazi Üniversitesi EBF.
- Ertürk, S. *Öğretimi Planlama Uygulama ve Değerlendirme*, Ankara, 1998, s.13.
- Eyduran, E., Bakırcı, H., Erdemir, N. (2009). Öğretmen Adaylarının Eğitimde Teknolojiyi Kullanabilme Özgüvenlerinin Tespiti. *Türk Fen Eğitimi Dergisi*. Sayı 3, S.99-108.
- Fatih. (2012). "Fatih Projesi Geleceğin Eğitimi Çalıştayı", *Okan Üniversitesi*, İstanbul.

- Geçer, Y. (2016). “ Öğretmenlerin İnternet Kullanımı Özyeterlik İnançları Ve Billgisayara Yönelik Tutumlarına Fatih Projesinin Etkisi (Kırşehir ili Örneği)”.Yayımlanmış Yüksek LisansTezi. Ahievran Üniversitesi SBE.
- Güven, İ. (2001). “Öğretmen Yetiştirmeinin Uluslararası Boyutu”, (Unesco 45. Uluslararası Eğitim Kongresi) Milli Eğitim Dergisi, 150.
- Hackman, J. R. and Oldham, G.R., (1975). Development of the job diagnostic survey. *Journal of Applied Psychology*, 60 (2), 159-170.
- Heafner, T.(2004). Using Technology to Motivate Students to Learn Social Studies. *Contemporary Issue in Technology and Teacher Education*, 4(1), 42-53.
- İnel, D., Evrekli, E., Balım, A.,(2011). Öğretmen Adaylarının Fen Ve Teknoloji Dersinde Eğitim Teknolojilerini Kullanmasına İlişkin Görüşleri. *Kuramsal Eğitim Bilim Dergisi*, Sayı 4(2), S.128-150.
- İşman, A. (2005). “Bilişim Teknolojileri Işığında Eğitim (Btei), Uluslararası Online Eğitim Teknolojileri Dergisi”, Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Ankara.
- İşman, A. (2008) Öğretim Teknolojileri Ve Materyal Tasarımı, 3.Baskı, Pegem, Ankara.
- Januszewski, A. ve Molenda, M. (2008).*Educational technology: a definition with commen*
New York: Lawrence Erlbaum Associates.
- Kahraman, S., Yılmaz, Z. A., Erkol, M. ve Altunyalçın, S. (2013). “Öğretmen Adaylarının Eğitsel İnternet Kullanımı Öz Yeterlik İnançlarının İncelenmesi”, *İlköğretim Online*, 12(4), 1000-1015
- Kahyaoğlu, M . ,Yangın, S. (2007). “İlköğretim Öğretmen Adaylarının Mesleki Öz Yeterliliklerine İlişkin Görüşleri”, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 15 (1).
- Karasar, Ş. (1991). “Eğitimde Yeni İletişim Teknolojileri İnternet Ve Sanal Yüksek”, *The Turkish Online Journal Of Educational Technology – Tojet*, 3(4).
- Karasar, N. (2007). “Bilimsel Araştırma Yöntemleri”, *Nobel Yayın Dağıtım (17. Baskı)*, Ankara.
- Karslı, M., D. (2003). “Öğretmenliğin Temel Kavramları”. Öğretmenlik Mesleğine Giriş,(*Editör: Karslı, M. D.*) Pegem Yayıncılık, Ankara.
- Koçak, Ö. (2013). “Fatih Projesi Kapsamındaki Lcd Panel Etkileşimli Tahta

- Uygulamalarına Yönelik Öğretmen Tutumları (Erzincan İli Örneği)”, *Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü*.
- Koçak, Ö. ve Gülcü, A. (2013). “Fatih Projesinde Kullanılan Lcd Panel Etkileşimli Tahta Uygulamalarına Yönelik Öğretmen Tutumları”, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 21(3), 1221- 1234, Kastamonu.
- Korkmaz, Ö . , Usta, E. (2010). “ Öğretmen Adaylarının Bilgisayar Yeterlikleri Ve Teknoloji Kullanımına İlişkin Algıları İle Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları” , *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7 (1).
- Koşar, E. (2003).*Öğretim Teknolojileri Ve Materyal Geliştirme*, Pegem Yayıncılık.
- Koşar, E. (2006). *Öğretim Teknolojileri Ve Materyal Geliştirme*, (2. Bs.), Pegem A Yayıncılık, Ankara.
- Martinovic, D. ve Zhang, Z. (2012). “Situating ICT in the Teacher Education Program: Overcoming Challenges, Fulfilling Expectations”, *Teaching and Teacher Education*, 28(3), 461-469.
- McDermott, J. (1981). *Technology: Theopiate of theintellectuals.Tehnology and Man’s Future*.New York:St. Martin’spress.
- Marginson, S. (2006). Engaging Democratic Education In The Neoliberal Age, *Education Theory*,56,(2),ss:205-219.
- Marulcu,İ. (2010).Eğitimsel Liderlik ve Teknoloji Kullanımı. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Marzano, R.J. (2009). “Teaching with Interactive Whiteboards”, *Educational Leadership*, 67(3), 80-82.
- Namly, A., G. (2002). “Teknoloji Korkusu Ve Bunu Etkileyen Etmenler: Öğretmen Adayları Üzerinde Bir Çalışma”, Edam.
- Namly, A., G.(1998). “Öğretmenlerin Eğitimde Teknoloji Kullanımına Yönelik Tutumları”, *Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8 (1-2).
- Özçiftçi,M. (2014). “ Sınıf Öğretmenlerinin Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri İle Eğitim Teknolojisi Standartlarına Yönelik Özyeterliklerinin İlişkisi” .Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi. Amasya Üniversitesi SBE
- Özdamar, K., (2010). Paket programlar ile istatistiksel veri analizi. ISBN: 9789756787113, Eskişehir, 522s.

- Özdemir, D. (2006). “Sosyal Bilgiler Dersinin Düşünme Becerilerini Kazandırma - Düzeyine İlişkin Öğretmen Görüşleri”, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Özen, Y., Gül, A., Gülaçtı, F. (2007). “ Demokratik Eğitim Politikası (Eleştirel Bir Yaklaşım) “, Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi, 9 (2).
- Öztürk, T. (2006). “Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Eğitimde Teknoloji Kullanımına Yönelik Yeterliliklerinin Değerlendirilmesi” (Balıkesir İli örneği).Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi.Ankara Gazi Üniversitesi EBF.
- Ravens,Sieberer U.ve Bullinger M. (1998) 7(5):399-407. 2, 2002, Orlando, Florida (USA).
- Rıza, E. (2003). Eğitim Teknolojisi Uygulamaları ve Materyal Geliştirme. ISBN: 975-96446-1-4-448 s.
- Robbins, S. P. and Judge, R. (2012). *Örgütsel Davranış*, Erdem, İ. (Çeviri Ed.). Ankara: Nobel Yayın.
- Roberts, R. G. (2005). Educating the Net Generation Diana G. Oblinger and James L. Oblinger (Ed). Technology and Learning Expectations of the Net Generation. USA: Educause.
- Sakallı, M.,Bakay, G., Hüssein, G. (2008). “Yeni Eğitim Teknolojilerine İlişkin Öğretmen Görüşleri”, Proceedings Of 8th. International Educational Technology Conference.
- Sang, G., Valcke, M., Van Braak, J., ve Tondeur, J. (2010). “Student Teachers' Thinking Process and ICT Integration: Predictors of Prospective Teaching Behaviours with Educational Technology”, *Computer & Education*, 54, 103-112.
- Seferoğlu, S.S.(2011). Öğretmen Yeterlikleri ve Meslekî Gelişim., *Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim Dergisi*. Aralık 2004.
- Semerci, N.ve Semerci, Ç. (2004). “Türkiye’de Öğretmenlik Tutumları”, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 14 (1).
- Sever, R. (2010). Öğretim Teknolojileri Ve Materyal Tasarımı, Tasarım Örnekleri, Anı Yayıncılık.
- Siyambaş, P., B., (2015) “ Sınıf Öğretmeni Adaylarının Teknolojik Terim Farkındalıkları, Teknoloji İle Öğrenmeye Yönelik Özgüven Algıları Ve Bilgisayar İle İnternet Tutumları Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi “, Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Soyer, A. (1992). *Dünyada ve Türkiye’de sağlık personelinin temel sorunları*. Ankara:

TTB Yayınları.

- Sönmez, V. (2003). Öğretmenlik Mesleğine Giriş, Anı Yayıncılık, Ankara.
- Şad, S. N. ve Nalçacı, Ö. Ğ. (2015). “Öğretmen Adaylarının Eğitimde Bilgi ve İletişim Teknolojilerini Kullanmaya İlişkin Yeterlilik Algıları”, *Mersin Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(1), 177-197, Mersin.
- Şahin, F. (2011). ”Okul öncesi öğretmenlerinin, öğretmenlik mesleğine karşı tutumları” Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Şen, B. (2006). Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyumları ve hizmet içi eğitim ihtiyaçları üzerine bir araştırma (Uşak İli örneği). Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Şişman, M.(2007).Eğitim Bilimlerine Giriş, Pegem Akademi Yayıncılık.
- Şişman, M.(2011). Eğitimde Mükemmellik Arayışı, Etkili Okullar, Pegem Akademi Yayıncılık.
- Tamer, K. ve Pulur, A. (2001). *Beden eğitimi ve sporda öğretim yöntemleri*, Ankara, Ada Matbaacılık.
- Tavşancıl, E. (2005). Tutumların Ölçülmesi Ve Spss İle Veri Analizi, Nobel Yayınları.
- Tdk, (1974). Eğitim Terimleri Sözlüğü. Türk Dil Kurumu. (13 Aralık 2015).
- Tdk (2015). Güncel Türkçe Sözlüğü.
- Temizkan, M. (2008).Türkçe Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları Üzerine Bir Araştırma, *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi* 6(3).
- Topal, M. (2013). “Eğitim Fakültesinde Okuyan Öğretmen Adaylarının Eğitim Amaçlı İnternet Kullanımı Öz-Yeterlilik Algılarının İncelenmesi ve Geliştirilmesi”, *Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Anabilim Dalı*, Yüksek Lisans Tezi, Sakarya.
- Topal, M. ve AKGÜN, Ö. E. (2015). “Eğitim Fakültesinde Okuyan Öğretmen Adaylarının Eğitim Amaçlı İnternet Kullanımı Öz-Yeterlilik Algılarının İncelenmesi: Sakarya Üniversitesi Örneği”, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 23(1), 343-364.
- Tuncer, M. ve Özü, A. (2012). “Sınıf Öğretmeni Adaylarının Eğitsel İnternet
- Torkzadeh, G., Dyke, T. (2002). Effects of Training on İnternet Self-Efficacy and Computer User Attitudes. *Computers in Human Behavior*. Sayı 18(5), s.479-494.
- Tuncer, M. ve Tanas, R. (2011). “Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Bilgisayar Öz-Yeterlilik Algılarının Değerlendirilmesi”, *Adıyaman Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü*

- Dergisi*,6, 223-232, Adıyaman.
- Tuncer, M. ve Özüt, A. (2012). “Sınıf Öğretmeni Adaylarının Eğitsel İnternet Kullanımına Yönelik Öz Yeterlik Çınançları”, *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 7(2), 1079-1091, Ankara.
- Türel, Y. K. (2012). “Öğretmenlerin Akıllı Tahta Kullanımına Yönelik Olumsuz Tutumları: Problemler ve İhtiyaçlar”, *İlköğretim Online*, 11(2), 423-439
- Türker, N. ve Turanlı, N. (2008). Matematik eğitimi derslerine yönelik tutum ölçeği geliştirilmesi. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28(3), 17-29.
- Ulaş, A., H.ve Ozan, C. (2010). Sınıf öğretmenlerinin eğitim teknolojileri açısından yeterlilik düzeyi. *Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 14, 1, 63
- Usta, E. ve Korkmaz,Ö.(2010). “Öğretmen adaylarının bilgisayar yeterlikleri ve teknoloji kullanımına ilişkin algıları ile öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları”.*Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*,1,1348
- Üstüner, M . (2006). “Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeğinin Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması”, *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi*, 12 (1)
- Uşun, S. (2000). *Dünyada Ve Türkiye’de Bilgisayar Destekli Öğretim*, Pegem, Ankara.
- Uşun, S. (2006). *Öğretim Teknolojileri Ve Materyal Tasarımı*, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
- Vural, B. (2004). *Yetkin- Gdeal-Vizyoner Öğretmen*, İstanbul: Hayat Yayınları.
- Yalın, H., İ. (2007). *Öğretim Teknolojileri ve Materyal Geliştirme*, Nobel Yayın, Ankara.
- Yavuz,S. (2006).”Sınıf Öğretmenliği Öğrencilerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına İlişkin Tutum Ve Düşünceleri”. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H. U. Journal of Education)* 34.
- Yılmaz, İ. (2006).”Eğitim Fakültesinde Eğitim Görmekte Olan Öğretmen Adaylarının Bilgisayar ve İnternet Kullanımına Yönelik Tutumların Belirlenmesi.”Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Manisa Celal Bayar Üniversitesi SBE
- Yılmaz, H., (2012).” Öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımı konusunda tutumlarının değerlendirilmesi (Şişli Endüstri Meslek Lisesi örneği) ,”Yayımlanmış yüksek Lisans Tezi,Bahçeşehir Üniversitesi FBA
- Yörük, T. (2013). “Genel Lise Yöneticileri, Öğretmenleri ve Öğrencilerinin Teknolojiye Karşı Tutumları ve Eğitimde Fatih Projesinin Kullanımına İlişkin Görüşleri Üzerine Bir Araştırma”, *Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri*

Anabilim Dalı, Eğitim Yönetimi ve Denetimi Yüksek Lisans Programı, Yüksek Lisans Tezi, Antalya.

Zorlu, Ö. (2014).” Okul öncesi öğretmenlerinin mesleğe yönelik tutumları, mesleki benlik saygıları ile iş doyumları arasındaki ilişki.”Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi,Karadeniz Teknik Üniversitesi EBA

EKLER

EK 1:Kişsel Bilgiler

Ek 2:Eğitimde Teknolojiyi Kullanma Tutum Ölçeği

Ek 3: Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği

Ek 4: Çalışma İzin Onayı

Ek 5: Ölçek Kullanma İzni

Yönerge: Değerli öğretmen arkadaşım;Bu ankette okulumuzdaki Sınıf Öğretmenlerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına İlişkin Tutum Düzeyi ile Mesleğe Yönelik Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi amaçlanmıştır. Sizlerden alınacak olan bu bilgiler sadece araştırma verisi olarak kullanılacak olup,bütün bilgiler gizli tutulacaktır. Bu nedenle ankete açık kimliğinizi yazmanız gerekmemektedir. İlgı ve katkılarınız için teşekkür ederim.

Bayram KAYA

Sınıf Öğretmeni

A-Cinsiyetiniz: 1-Erkek () 2-Kadın ()	B-Yaşınız: 1- 18-25 () 2- 26-30 () 3- 31-35 () 4- 36-40 () 5- 41- ve üzeri ()	C-Görevdeki Ünvanınız: 1- Öğretmen () 2- Ücretli Öğretmen () 3-Stajer Öğretmen () 4-Müdür Yardımcısı () 5-Müdür ()
D-Mesleki Kıdem Yılıınız: 1- 1-5 yıl () 2- 6-10 yıl () 3- 11-15 yıl () 4- 16-20 yıl () 5- 21 yıl ve üzeri ()	E-Bilgisayar Sertifikasına Sahip Olma Durumunuz: 1-Bilgisayar Sertifikam Yok () 2-Özel Kursla Temin Ettim () 3-Hizmetçi Eğitimle Temin Ettim ()	F-Medeni Durumunuz: 1-Bekar () 2-Evli ()
G-Kazandığınız Ücretten Memnun musunuz? 1- Çok memnunum () 2-Memnunum () 3-Kararsızım () 4-Az memnunum () 5-Memnun değilim ()	H-Yöneticilerle olan ilişkinizi nasıl tanımlarsınız? 1-Çok memnunum () 2-Memnunum () 3-Kararsızım () 4-Az memnunum () 5-Memnun değilim ()	

Değerli Öğretmen Arkadaşım;

Eğitim Teknoloji kullanımına Yönelik hazırlanan bu ölçme aracındaki ifadelerin doğru ya da yanlış yanıtı bulunmaktadır. Her ifadeye verilebilecek yanıt, kişiden kişiye değişebilmektedir. Bu bir sınav değildir. Bunun için, vereceğiniz yanıtlar sadece sizin yanıtlarınız olmalıdır. Sizden, her bir ifadeyle ilgili görüşünüzü belirtirken, söz konusu ifadenin sizin düşünce veya duygularınıza ne derece uygun olduğuna karar vermeniz ve daha sonra yanıtlarınızı her bir ifadenin karşısında bulunan parantezin içine (X) işareti koyarak belirtmeniz beklenmektedir. Katkılarınızdan dolayı şimdiden teşekkür ederim.

İfadeler	Tamamen Katılıyorum	Katılıyorum	Kararsızım	Katılmıyorum	Hiç
I. Boyut: Eğitimde Teknoloji Kullanımının Öğretim Süreçlerine Yansıması					
1. Zorunlu olmasa, derslerimde hiç araç-gereç kullanmazdım.					
2. Derslerde araç-gereç kullanırken sıkılıyorum.					
3. Derslerde araç-gereç kullanmak gereksizdir.					
4. Derslerde keşke araç-gereç kullanmam gerekmeseydi.					
5. Eğitimde teknoloji kullanımından nefret ediyorum.					
6. Teknolojik araç-gereç kullanımı, öğrencilerin öğrenme süreçlerine hiçbir katkısı yoktur.					
7. Derslerimde teknolojik araç-gereç kullanabileceğim bir durum düşünemiyorum.					
8. Araç-gereç kullanımı öğrencilerin derse ilgisini artırır.					
9. Derslerde araç-gereç kullanmanın zaman kaybı olduğunu düşünüyorum.					
10. Keşke bütün öğretmenler araç-gereç kullanmaktan vazgeçseler.					
11. Derslerimde eğitimde teknoloji kullanıma yönelik bilgi ve becerileri (formasyon) kullanmanın gereksiz olduğunu düşünüyorum.					
12. Derste araç-gereç kullanıldığında dikkatin konudan çok araç gerece yöneldiğini düşünüyorum.					
13. Öğretim teknolojilerinin hızla değişip gelişmesinden korkarım.					
14. Öğretim programında eğitimde teknoloji kullanımına yer verilmesi mutlu olurum.					
15. Araç-gereç kullanırken görevimi tam olarak yapamıyormuşum gibi bir duygu yaşıyorum.					
16. Derslerimde teknolojik unsurları kullanmak öğrencilerimi düşünmeye yöneltmiyor.					

II. Boyut: Eğitimde Teknoloji Kullanımında Kendini Geliştirme				
1.Yeni bir teknoloji ile karşılaştığımda onu kullanmaya ya da özelliklerini öğrenmeye çalışırım				
2 Teknoloji ile ilgili her şeye ilgi duyarım.				
3 Mümkün olsa, dersimde her türlü teknolojik unsuru kullanırım.				
4. Boş zamanlarımda eğitimde yeni teknolojilere ilişkin gelişmeleri takip etmekten hoşlanırım.				
5 Yetkim olsa, bütün öğretmenlerin teknolojik unsur ya da araç gereç kullanmalarını zorunlu hale getiririm.				
6. Teknoloji bilgimi arttırmak için, öğretmen arkadaşlarımla tartışmalar yaparım.				
7 Araç-gereç kullanacağım derslere daha büyük bir zevkle hazırlanırım.				
8 Derslerimde kendi becerimle yaptığım araç-gereçleri kullanmaktan zevk duyarım				
9 Sınıfta, eğitimde teknoloji kullanımından doğan problemleri çözmekten Hoşlanırım				
10 Derste araç-gereç kullanırken gerekli bilgi ve becerilere sahip olduğumu bilmek beni rahatlatır.				
11. Araç-gereç kullanımı öğrenmeyi kolaylaştırır.				
12. Eğitim araç-gereçleri kullandığımda sınıf-içi iletişimin daha etkili hale geldiğini düşünüyorum.				
13 Sınıfa sıra dışı materyaller getirmekten hoşlanırım.				
14. Eğitimde teknoloji kullanımına yönelik bir kurs ya da seminer olsa hemen katılırım.				
III. Boyut: Eğitimde Teknoloji Kullanımı ve Sınıf Yönetimi				
1. Öğretimde ders araç ve gereçleri kullandığımda öğretim programını bitirmekte zorlanıyorum.				
2. Derslerimde araç-gereç kullanmak beni yorar.				
3 Öğrencilerime ders araç-gereçlerini kullanmalarına izin verdiğimde sınıfta disiplin sorunları yaşıyorum.				
4. Eğitimde teknolojik unsurları kullanmak beni korkutur.				
5 Derste araç-gereç kullanıldığında sınıfın kontrolünü kaybediyorum.				
6 Mecbur olduğum için derslerde araç-gereç kullanıyorum.				
7. Derslerde sık kullanmadığım bir materyali kullanırken kendimi huzursuz hissediyorum.				
8 Derslerde araç-gereç kullanımı beni her zaman zorlar.				
9. Araç-gereç kullanımı zahmetlidir.				

Yönerge: Değerli öğretmen arkadaşım; Bu ankette okulumuzdaki Sınıf Öğretmenlerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına İlişkin Tutum Düzeyi ile Mesleğe Yönelik Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi amaçlanmıştır. Sizlerden alınacak olan bu bilgiler sadece araştırma verisi olarak kullanılacak olup, bütün bilgiler gizli tutulacaktır. Bu nedenle ankete açık kimliğinizi yazmanız gerekmemektedir. İlgili ve katkılarınız için teşekkür ederim. Bayram KAYA	Tamamen Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Hiç Katılmıyorum
1. Benim için en ideal meslek öğretmenliktir.	()	()	()	()	()
2. Bir ömür boyu öğretmenlik yapabilirim.	()	()	()	()	()
3. Mesleğimle ilgili faaliyetleri yapmak bana hiç zevk vermiyor.	()	()	()	()	()
4. Öğretmenlik benim için bir tutkudur.	()	()	()	()	()
5. Öğretmenliğin bence hiçbir cazip yanı yoktur.	()	()	()	()	()
6. Öğretmenlik mesleğindeki tecrübem arttıkça bu mesleğe daha çok bağlanacağıma inanıyorum.	()	()	()	()	()
7. Bu mesleğin bana çok şey kazandıracağına düşünmüyorum.	()	()	()	()	()
8. Öğretmenlikten alacağım manevi doyumu hiçbir şeye değişmem.	()	()	()	()	()
9. Bu mesleği yapmaktan kimse beni alıkoymaz.	()	()	()	()	()
10. Öğretmenliğin kişiliğime uygun bir meslek olduğunu düşünmüyorum.	()	()	()	()	()
11. Bu mesleği bilerek ve isteyerek seçtim.	()	()	()	()	()
12. Öğretmenlikten alacağım hazzın bana bu mesleğin tüm zorluklarını unutturacağına inanıyorum.	()	()	()	()	()
13. Öğretmenlik mesleğini seviyorum.	()	()	()	()	()
14. İnsanlara bir şeyler öğretmeyi sevdiğim için bu mesleği seçtim.	()	()	()	()	()
15. Benden yeni bir meslek seçmem istense hiç tereddütsüz yine öğretmenlik mesleğini seçerdim.	()	()	()	()	()
16. Bu meslekte her zaman öğrenme ve öğretme heyecanı duyacağımı zannetmiyorum.	()	()	()	()	()
17. İleride bu meslekte başarılı olabilmek için çok çalışıyorum.	()	()	()	()	()
18. Öğretmenlik mesleğinin beni ne maddi ne de manevi açıdan tatmin edeceğini zannetmiyorum.	()	()	()	()	()
19. Öğretmenlik mesleğini layığıyla yapacağıma inanıyorum.	()	()	()	()	()
20. Dersleden ve öğretmenlerden bıktığım için öğretmenlik benim için yapacağım mesleklerin en sonuncusudur.	()	()	()	()	()
21. Öğretmenlik bilginin yanı sıra yetenek gerektiren bir meslektir	()	()	()	()	()
22. Öğretmenlik paylaşımın en yoğun yaşandığı bir meslektir.	()	()	()	()	()
23. Ancak çok zorda kalırsam bu mesleği yapmayı düşünebilirim.	()	()	()	()	()
24. Öğretmen olacağımı düşündükçe mutsuz oluyorum.	()	()	()	()	()
25. Bu mesleği öğrendikçe ciddiyetini daha iyi anlıyorum.	()	()	()	()	()
26. Daha iyi bir meslek bulursam bir an bile öğretmenlik yapacağımı zannetmiyorum.	()	()	()	()	()
27. Öğretmenlik özveri isteyen bir meslektir.	()	()	()	()	()
28. Öğretmenlik onurlu bir meslektir.	()	()	()	()	()
29. Öğretmenlik mesleği hasta toplumları kurtaracak bir ilaç gibidir.	()	()	()	()	()
30. Sürekli kendini yenileme düşüncesi bu mesleği yapma konusunda beni düşündürüyor	()	()	()	()	()
31. Öğretmenlik mesleği bir daha düzelmeyecek kadar yıpranmış bir meslektir.	()	()	()	()	()
32. Öğretmenlik vicdani boyutu önemli olan mesleklerin başında gelmektedir.	()	()	()	()	()
33. Sürekli bir sınıfta hapsolmek beni sinirlendirir.	()	()	()	()	()

T.C.
KIRŞEHİR VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı :24512418-605.01-E.12521302
Konu: Bayram KAYA'nın Araştırma İzni

04/12/2015

VALİLİK MAKAMINA

Ahi Evran Üniversitesi Öğrenci İşleri Daire Başkanlığının 23.11.2015 tarih ve 1173/6033 sayılı yazıları ile; Sosyal Bilimleri Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi Bayram KAYA'nın ilimiz merkezindeki ilkokul öğretmenlerine "Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Teknolojilerini Kullanıma İlişkin Tutum Düzeyi ile Mesleğe Yönelik Tutumları Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi" konulu anket çalışması yapması gerektiği bildirilmektedir.

Sosyal Bilimleri Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi Bayram KAYA'nın ilimiz merkezindeki ilkokul öğretmenlerine "Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Teknolojilerini Kullanıma İlişkin Tutum Düzeyi ile Mesleğe Yönelik Tutumları Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi" (Kırşehir İli Örneği) konulu anket çalışmasını, Milli Eğitim Bakanlığı Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü'nün 07.03.2013 tarihli ve 3616 sayılı 2012/13 nolu genelge esaslarına göre, araştırmacının sorumluluğunda gönüllülük esasına göre yapması Müdürlüğümüzce uygun görülmektedir.

Makamınızca da uygun görüldüğü takdirde olurlarınıza arz ederim.

Osman ELMALI
İl Millî Eğitim Müdürü

OLUR
04/12/2015

Gökhan GÜRBÜZEROL
Vali a.
Vali Yardımcısı

ÖLÇEK KULLANMA İZİNİ

4.08.2016

**Yrd.Doç.Dr. Talip
ÖZTÜRK** <talipozturk@odu.edu.tr>

Alıcı: bana

Merhabalar,
Yüksek lisans tezimde geliştirmiş olduğum ölçeği, atıf vererek araştırmanızda kullanabilirsiniz. Tezime ekte sunulmuştur.
İyi çalışmalar dilerim.

----- Orijinal Mesaj -----

Kimden: "bayram kaya" <bayramkaya400@gmail.com>
Kime: "Yrd.Doç.Dr. Talip ÖZTÜRK" <talipozturk@odu.edu.tr>
Gönderilenler: 4 Ağustos Perşembe 2016 1:40:58
Konu: BAYRAM KAYA

Ek alanı

Şaban ÇETİN <cetin09@gmail.com>

4.08.2016

Alıcı: bana

Bayram bey eğer ölçeği kullanmak istiyorsanız kullanabilirsiniz. Ölçek Gazi Üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi Sayı:18, s.28-37'de her şeyiyle var.

4 Ağustos 2016 01:55 tarihinde bayram kaya <bayramkaya400@gmail.com> yazdı:

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Adı, Soyadı : Bayram KAYA

Doğum Yeri : Kırşehir

Yabancı Dili : İngilizce, 2017 dil 66,250

E-posta : www.bayramkaya400@gmail.com

Eğitim Durumu

Lisans : Gazi Üniversitesi, Kırşehir Eğitim Fakültesi, Sınıf Öğretmenliği

Yüksek Lisans: AEÜ, Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Programları Ve Öğretimi

Mesleki Deneyim

Kümbet ilkokulu Ortaköy-AKSARAY 2002-2005

Bozkır Celalyavuz ilkokulu Ortaköy-AKSARAY 2005-2009

Fatih Sultan Mehmet ilkokulu Çiçekdağı-KIRŞEHİR 2009- (Halen)